

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

59. vuosikerta

4. huhtikuuta 2016

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2016/C 118/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2016/C 118/02 Asia C-396/15 P: Valitus, jonka Shoe Branding Europe BVBA on tehnyt 21.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-145/14, adidas v. SMHV – Shoe Branding Europe, 21.5.2015 antamasta tuomiosta 2

2016/C 118/03 Asia C-652/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Darmstadt (Saksa) on esittänyt 7.12.2015 – Furkan Tekdemir, jonka lakisääteisiä edustajia ovat hänen vanhempansa Derya Tekdemir ja Nedim Tekdemir v. Kreis Bergstraße 2

2016/C 118/04 Asia C-655/15 P: Valitus, jonka Panrico, S.A. on tehnyt 7.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-534/13, Panrico v. SMHV, 7.10.2015 antamasta tuomiosta 3

2016/C 118/05 Asia C-662/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 14.12.2015 – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG v. BIOS Naturprodukte GmbH 4

2016/C 118/06	Asia C-680/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 17.12.2015 – Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH v. Ivan Felja	5
2016/C 118/07	Asia C-681/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 17.12.2015 – Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH v. Vittoria Graf	6
2016/C 118/08	Asia C-685/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Itävalta) on esittänyt 18.12.2015 – Online Games Handels GmbH ja Frank Breuer ym. v. Landespolizeidirektion Oberösterreich	7
2016/C 118/09	Asia C-689/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 21.12.2015 – W. F. Gözze Frottierweberei GmbH ja Wolfgang Gözze v. Verein Bremer Baumwollbörse	8
2016/C 118/10	Asia C-2/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 4.1.2016 – Rikosoikeudenkäynti J. S. R:ää vastaan	8
2016/C 118/11	Asia C-7/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia nº 11 de Vigo (Espanja) on esittänyt 6.1.2016 – Banco Popular Español S.A. ja PL Salvador S.A.R.L. v. María Rita Giráldez Villar ja Modesto Martínez Baz	9
2016/C 118/12	Asia C-20/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 15.1.2016 – Wolfram Bechtel ja Marie-Laure Bechtel v. Finanzamt Offenburg	10
2016/C 118/13	Asia C-21/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugali) on esittänyt 15.1.2016 – Euro Tyre BV v. Autoridade Tributária e Aduaneira	11
2016/C 118/14	Asia C-22/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul București (Romania) on esittänyt 15.1.2016 – Fondul Proprietatea SA v. SC Hidroelectrica SA	11
2016/C 118/15	Asia C-42/16: Kanne 26.1.2016 – Euroopan komissio v. Suomen tasavalta	12
2016/C 118/16	Asia C-58/16: Kanne 1.2.2016 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta	13
2016/C 118/17	Asia C-66/16 P: Valitus, jonka Comunidad Autónoma de País Vasco ja Itelazpi, S.A. ovat tehneet 5.2.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-462/13, Comunidad Autónoma de País Vasco e Itelazpi v. komissio, 26.11.2015 antamasta tuomiosta	14
2016/C 118/18	Asia C-67/16 P: Valitus, jonka Comunidad Autónoma de Cataluña ja Centre de Telecomunicacions i Technologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) ovat tehneet 5.2.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-465/13, Comunidad Autónoma de Cataluña ja CTTI v. komissio, 26.11.2015 antamasta tuomiosta	15
2016/C 118/19	Asia C-68/16 P: Valitus, jonka Navarra de Servicios y Tecnologías on tehnyt 5.2.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-487/13, Navarra de Servicios y Tecnologías v. komissio, 26.11.2015 antamasta tuomiosta	16

2016/C 118/20	Asia C-69/16 P: Valitus, jonka Cellonex Telecom S.A. ja Retevisión I, S.A. ovat tehneet 5.2.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-541/13, Abertis Telecom ja Retevisión I v. komissio, 26.11.2015 antamasta tuomiosta	17
2016/C 118/21	Asia C-70/16 P: Valitus, jonka Comunidad Autónoma de Galicia ja Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) ovat tehneet 5.2.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-463/13 ja T-464/13, Comunidad Autónoma de Galicia ja Retegal v. komissio, 26.11.2015 antamasta tuomiosta	19
2016/C 118/22	Asia C-81/16 P: Valitus, jonka Espanjan kuningaskunta on tehnyt 12.2.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-461/13, Espanja v. komissio, 26.11.2015 antamasta tuomiosta	21
Unionin yleinen tuomioistuin		
2016/C 118/23	Yhdistetyt asia T-546/13, T-108/14 ja T-109/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2016 – Šumelj ym. v. komissio (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Kroatian liittyminen unioniin — Kansallisen lainsäädännön, jossa säädetään ulosottomiehen ammatin luomisesta, kumoaminen ennen liittymistä — Henkilöille, jotka on aikaisemmin nimitetty ulosottomiehiksi, aiheutunut vahinko — Se, että komissio ei ole toteuttanut toimenpiteitä, joilla pyrittäisiin takaamaan liittymiseen liittyvien sitoumusten noudattaminen — Sellaisen oikeussäännön riittävän ilmeinen rikkominen, jolla annetaan yksityisille oikeuksia — Liittymisasiakirjan 36 artikla)	23
2016/C 118/24	Asia T-210/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2016 – Mederer v. SMHV – Cadbury Netherlands International Holdings (Gummi Bear-Rings) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan yhteisön nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki Gummi Bear-Rings — Aiempi kansallinen kuviomerkki GUMMY — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	23
2016/C 118/25	Asia T-240/14 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2016 – Valittajina Bodson ym. ja muuna osapuolena EIP (Muutoksenhaku — Henkilöstö — EIP:n henkilökunta — Palvelussuhteen sopimusperusteisuus — EIP:n palkkaus- ja palkkakehitysjärjestelmän uudistus — Perusteluvollisuus — Vääristyneellä tavalla huomioon ottaminen — Oikeudelliset virheet)	24
2016/C 118/26	Asia T-241/14 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2016 – Valittajina Bodson ym. ja muuna osapuolena EIP (Muutoksenhaku — Henkilöstö — EIP:n henkilökunta — Palvelussuhteen sopimusperusteisuus — Palkkaus — EIP:n palkkiojärjestelmän uudistus — Perusteluvollisuus — Vääristyneellä tavalla huomioon ottaminen — Oikeudelliset virheet)	25
2016/C 118/27	Asia T-402/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.2.2016 – FCC Aqualia v. SMHV – Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin AQUALOGY rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aiempi yhteisön sanamerkki AQUALIA ja aiempi kansallinen kuviomerkki aqualia — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta)	25
2016/C 118/28	Asia T-411/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.2.2016 – Coca-Cola v. SMHV (Uurteettoman kurvikkaan pullon muoto) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus kolmiulotteisen merkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Kurvikkaan pullon, jossa ei ole uurteita, muoto — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Käytön perusteella syntyneen erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta)	26
2016/C 118/29	Asia T-507/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2016 – Vidmar ym. v. komissio (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Kroatian liittyminen unioniin — Kansallisen lainsäädännön, jossa säädetään ulosottomiehen ammatin luomisesta, kumoaminen ennen liittymistä — Henkilöille, jotka on aikaisemmin nimitetty ulosottomiehiksi, aiheutunut vahinko — Se, että komissio ei ole toteuttanut toimenpiteitä, joilla pyrittäisiin takaamaan liittymiseen liittyvien sitoumusten noudattaminen — Sellaisen oikeussäännön riittävän ilmeinen rikkominen, jolla annetaan yksityisille oikeuksia — Liittymisasiakirjan 36 artikla)	27

2016/C 118/30	Asia T-543/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2016 – provima Warenhandels v. SMHV – Renfro (HOT SOX) (Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Euroopan yhteisön nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki HOT SOX — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuuden puuttuminen — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)	27
2016/C 118/31	Yhdistetyt asiat T-589/14 ja T-772/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.2.2016 – Musso v. parlamentti (Parlamentin jäsenille maksettavat etuudet — Vanhuuseläke — Ranskalaisten jäsenten velvollisuus vedota eläkeoikeuksiinsa kansallisissa eläkejärjestelmissä — Päällekkäisyyden kieltävä sääntö — Jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeet — Valitusmenettelyssä tehty päätös — Veloituslasku — Päätös eläkkeen maksamisen keskeyttämisestä — Kontradiktoriaan periaate — Kohtuullinen käsittelyaika — Perusteluvollisuus)	28
2016/C 118/32	Asia T-692/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.2.2016 – Puma v. SMHV – Sinda Poland (eläinhahmo) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus eläintä esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aiemmat kansainväliset puumaa esittävät kuviomerkit — Suhteellinen hylkäysperuste — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	29
2016/C 118/33	Asia T-761/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 23.2.2016 – Consolidated Artists v. SMHV – Body Cosmetics International (MANGO) (Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön kuviomerkki MANGO — Ehdoton hylkäysperuste — Käytön perusteella syntyneen erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 2 kohta)	30
2016/C 118/34	Asia T-816/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.2.2016 – Tayto Group v. SMHV – MIP Metro (REAL HAND COOKED) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin REAL HAND COOKED rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen kuviomerkki real QUALITY — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Harkintavallan väärinkäyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 64, 75, 76 ja 83 artikla)	30
2016/C 118/35	Asia T-279/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.2.2016 – Ezz ym. v. neuvosto (Kumoamiskanne — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Egyptin tilanteen johdosta asetetut rajoittavat toimenpiteet — Valtion varojen väärinkäytöstä vastuussa oleviin henkilöihin ja heitä lähellä oleviin henkilöihin, yhteisöihin tai elimiin kohdistetut toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Kantajien merkitseminen kohteena olevien henkilöiden luetteloon — Oikeudellinen perusta — Luetteloon merkitsemisen perusteiden noudattamatta jättäminen — Oikeudellinen virhe — Tosiseikkoja koskeva virhe — Omaisuudensuoja — Kunnianloukkaus — Puolustautumisoikeudet — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Perusteluvollisuus — Vaatimusten ja perusteiden tarkistaminen — Vireilläolovaikutus — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton)	31
2016/C 118/36	Asia T-639/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.2.2016 – DEI v. komissio (Valtiontuet — Kantelut — Hylkäämispäätökset — Komission alustava arviointi — Lopullinen päätös — Riidanalaisen toimen kumoaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	32
2016/C 118/37	Asia T-34/16: Kanne 26.1.2016 – Liettua v. komissio	32
2016/C 118/38	Asia T-38/16: Kanne 28.1.2016 – EEB v. komissio	34
2016/C 118/39	Asia T-41/16: Kanne 28.1.2016 – Cyprus Turkish Chamber of Industry ym. v. komissio	34
2016/C 118/40	Asia T-57/16: Kanne 8.2.2016 – Chanel v. EUIPO – Li Jing Zhou ja Golden Rose 999 (koristeen kuva)	35
2016/C 118/41	Asia T-62/16: Kanne 15.2.2016 – Puma v. EUIPO – Doosan Infracore (PUMA)	36

2016/C 118/42	Asia T-71/16 P: Valitus, jonka Carlo De Nicola on tehnyt 17.2.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-82/12, De Nicola v. EIP, 18.12.2015 antamasta tuomiosta	37
2016/C 118/43	Asia T-72/16: Kanne 15.2.2016 – BBY Solutions v. EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)	37
2016/C 118/44	Asia T-73/16 P: Valitus, jonka Carlo De Nicola on tehnyt 18.2.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-37/12, De Nicola v. EIP, 18.12.2015 antamasta tuomiosta	38
2016/C 118/45	Asia T-75/16 P: Valitus, jonka Carlo de Nicola on tehnyt 18.2.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-128/11, De Nicola v. EIP, 18.12.2015 antamasta määräyksestä	39
2016/C 118/46	Asia T-76/16: Kanne 17.2.2016 – Ikos v. EUIPO (AEGYPTISCHE ERDE)	40
2016/C 118/47	Asia T-78/16: Kanne 16.2.2016 – Sartour v. parlamentti	40
2016/C 118/48	Asia T-79/16: Kanne 19.2.2016 – Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters ym. v. komissio	41
Virkamiestuomioistuin		
2016/C 118/49	Asia F-33/15: Virkamiestuomioistuimen määräys 24.2.2016 – Labiri v. ETSK	43

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2016/C 118/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 111, 29.3.2016

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 106, 21.3.2016

EUVL C 98, 14.3.2016

EUVL C 90, 7.3.2016

EUVL C 78, 29.2.2016

EUVL C 68, 22.2.2016

EUVL C 59, 15.2.2016

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Valitus, jonka Shoe Branding Europe BVBA on tehnyt 21.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-145/14, adidas v. SMHV – Shoe Branding Europe, 21.5.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-396/15 P)

(2016/C 118/02)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Shoe Branding Europe (edustaja: asianajaja J. Løje)

Muut osapuolet: adidas ja SMHV

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) päätti 17.2.2016 antamassaan määräyksessä, että valitus on jätettävä tutkimatta.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Darmstadt (Saksa) on esittänyt 7.12.2015 – Furkan Tekdemir, jonka lakisääteisiä edustajia ovat hänen vanhempansa Derya Tekdemir ja Nedim Tekdemir v. Kreis Bergstraße

(Asia C-652/15)

(2016/C 118/03)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Darmstadt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Furkan Tekdemir, jonka lakisääteisiä edustajia ovat hänen vanhempansa Derya Tekdemir ja Nedim Tekdemir

Vastaaja: Kreis Bergstraße

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko siirtolaisvirtojen tehokkaan ohjaamisen tavoite yleisen edun mukainen pakottava syy, jonka perusteella voidaan evätä liittovaltion alueella syntyneeltä Turkin kansalaiselta oleskeluluvan vaatimusta koskeva vapautus, jota hän voi vaatia assosiaation kehittämistä 19.9.1980 tehdyn ETY-Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 13 artiklan standstill-lausekkeen perusteella
- 2) Siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin vastaa esitettyyn kysymykseen myöntävästi: Mitä laadullisia vaatimuksia on asetettava yleisen edun mukaiselle pakottavalle syyllä siirtolaisvirtojen tehokkaan ohjaamisen tavoitteeseen nähden?

Valitus, jonka Panrico, S.A. on tehnyt 7.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-534/13, Panrico v. SMHV, 7.10.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-655/15 P)

(2016/C 118/04)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Panrico, S.A. (edustaja: abogado D. Pellisé Urquiza)

Muut osapuolet: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja HDN Development Corp.

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) 7.10.2015 asiassa T-534/14 antama tuomio on kumottava kokonaisuudessaan
- unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty vaatimus sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) neljännen valituslautakunnan 25.7.2013 asiassa R 623/2011-4 tekemän päätöksen kumoamisesta on hyväksyttävä
- vastapuolet on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi seuraaviin valitusperusteisiin, jotka perustuvat yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan sekä niitä koskevan unionin oikeuskäytännön rikkomiseen.

Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee oikeudellista virhettä verrattavien erottamiskykyisten merkkien hallitsevan osatekijän tunnistamisessa ja mainittujen erottamiskykyisten merkkien vertailussa, koska arvioinnissa ei otettu huomioon merkityksellisten markkinoiden asiayhteyttä eikä tarkasteltu merkkien erottamiskykyä ja/tai mainittujen erottamiskykyisten merkkien osatekijöitä merkityksellisen yleisön näkökulmasta

Jotta verrattavien merkkien samanlaisuutta voitaisiin arvioida asianmukaisesti eli logiikan ja oikeussääntöjen mukaisesti, on ensin määritettävä asiayhteys arvioinnin sijoittamiseksi merkityksellisille markkinoille siten, että voidaan ottaa huomioon merkityksellisellä alueella elävän keskivertokuluttajan näkökulma. Valituskirjelmän mukaan valituksenalaisessa tuomiossa ei otettu huomioon asiayhteyttä eikä sanaosan DONUT (tai sen foneettisen johdannaisen DOUGHNUTS) erottamiskykyä kyseessä olevalla maantieteellisellä alueella; valittajan mukaan keskivertokuluttajan huomio kiinnittyy väistämättä osaan DOUGHNUTS (tai DONUTS), kun kyseinen osa esiintyy tavaramerkin "Krispy Kreme DOUGHNUTS" kaltaisessa moniosaisessa tavaramerkissä.

Toinen valitusperuste, joka koskee edelliseen kohtaan liittyen sitä, ettei arvioinnissa otettu tosiasiaa huomioon PANRICO, S.A:n aikaisempien tavaramerkkien yleistä tunnettuutta (mukaan lukien maine)

Valituksenalaisessa tuomiossa ei otettu riittävän laajasti huomioon aikaisempien tavaramerkkien yleistä tunnettuutta ja mainetta sekaannusvaaran arvioimisen kannalta. Tällä on erityinen merkitys, sillä oikeuskäytännössä on todettu, että sekaannusvaara on sitä suurempi mitä erottamiskykyisempi aikaisempi tavaramerkki on ja että laajalti tunnettuihin tavaramerkkeihin on kiinnitettävä erityistä huomiota.

Kolmas valitusperuste, joka koskee oikeudellista virhettä siinä, että valituksenalaisessa tuomiossa sivuutettiin oikeuskäytännössä sekaannusvaaran (mukaan lukien mielleyhtymä) arviointia varten määritetyt perusteet

Erityisesti valittaja vetoaa

- virheelliseen arviointiin kyseessä olevien merkkien samankaltaisuudesta, koska i) osan DOUGHNUTS ei katsottu olevan hallitseva osatekijä tavaramerkin "Krispy Kreme DOUGHNUTS" kokonaisuudessa, ja ii) virheelliseen arviointiin osan DOUGHNUTS ja aikaisempien tavaramerkkien DONUT ja/tai DONUTS samankaltaisuudesta
- virheelliseen arviointiin kyseessä olevilla tavaramerkeillä kuvattujen tavaroiden ja palvelujen samankaltaisuudesta tai samanlaisuudesta.

Neljäs valitusperuste, joka koskee oikeudellista virhettä siltä osin, ettei aikaisempien tavaramerkkien DONUT ja DONUTS erottamiskyvyn hyväksikäyttöä ja niille tästä aiheutunutta vahinkoa tutkittu.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 14.12.2015 –
Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG v. BIOS Naturprodukte GmbH**

(Asia C-662/15)

(2016/C 118/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Vastapuoli: BIOS Naturprodukte GmbH

Ennakkoratkaisukysymys

Onko [lääkinnällisistä aineista 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/42/EY] ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan f alakohtaa, 11 artiklaa, liitteessä I olevaa 13 kohtaa ja liitteessä VII olevan 3 kohdan viimeistä luettelukohtaa tulkittava siten, että luokkaan 1 kuuluvan lääkinällisen aineen, jonka valmistaja on suorittanut vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja joka on varustettu CE-merkinnällä, jakelulle on muu vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely välttämätön, kun lääkkeen tuotenumeroa (Pharmazentralnummer) koskevat tiedot lääkinällisen tuotteen ulommassa pakkauksessa on peitetty tarralla, tarra sisältää tietoja tuojasta ja sille luokitelluista lääkkeen tuotenumeroista ja muut tiedot ovat edelleen näkyvissä?

⁽¹⁾ EYVL L 169, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 17.12.2015 – Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH v. Ivan Felja

(Asia C-680/15)

(2016/C 118/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH

Vastaaja: Ivan Felja

Ennakkoratkaisukysymykset

I

- 1) Onko 12.3.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY ⁽¹⁾ 3 artikla esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään, että yrityksen tai liikkeen luovutuksen yhteydessä kaikki luovuttajan ja työntekijän sopimusvapauden nojalla ja yksilöllisesti työsopimuksessa sopimat työehdot siirtyvät luovutuksensaajalle sellaisinaan ikään kuin luovutuksensaaja olisi itse sopinut niistä työntekijän kanssa yksittäisessä sopimuksessa, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään luovutuksensaajan sekä yhteisymmärrykseen perustuvista että yksipuolisista mahdollisuuksista mukauttaa työsopimusta?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi kaikkien työehtojen tai luovuttajan ja työntekijän väliseen työsopimukseen perustuvien, yksilöllisesti sovittujen työehtojen tietyn ryhmän osalta:

seuraako direktiivin 2001/23/EY 3 artiklan soveltamisesta, ettei velvoitteiden siirtyminen sellaisinaan luovutuksensaajalle koske tiettyjä luovuttajan ja työntekijän sopimusvapauden nojalla sopimia työsopimuksen ehtoja ja että niitä on mukautettava pelkästään yrityksen tai liikkeen luovutuksen perusteella?
- 3) Jos unionin tuomioistuimen ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen antamien vastausten perusteella yksilöllinen, yksittäisessä sopimuksessa sovittu viittaus, jonka perusteella tietyt työehtosopimuksen määräykset sisällytetään dynaamisesti sopimusvapauden nojalla työsopimukseen, ei siirry sellaisinaan luovutuksensaajalle:
 - a) Onko näin myös silloin, jos luovuttaja ja luovutuksensaaja eivät ole työehtosopimuksen sopimuspuolia tai kuulu työehtosopimuksen sopimuspuoleen, toisin sanoen, jos työehtosopimuksen määräyksiä ei olisi sovellettu jo ennen yrityksen tai liikkeen luovutusta työsuhteeseen luovuttajan kanssa, ellei työsopimukseen ollut sisällytetty sopimusvapauden nojalla viittauslauseketta?

b) Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi:

onko näin myös silloin, jos luovuttaja ja luovutuksensaaja kuuluvat samaan konserniin?

II

Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 artikla esteenä direktiivien 77/187/ETY⁽¹⁾ tai 2001/23/EY täytäntöön panemiseksi annetulle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään, että yrityksen tai liikkeen luovutuksen yhteydessä työsopimusehdot, joista luovuttaja on sopinut työntekijän kanssa ennen liikkeen luovutusta sopimusvapauden nojalla ja yksilöllisesti, sitovat luovutuksensaajaa yrityksen tai liikkeen luovutuksen yhteydessä ikään kuin se olisi sopinut niistä itse myös silloin, jos näissä ehdoissa sisällytetään työsopimukseen dynaamisesti tietyjä työehtosopimuksen, jota ei muutoin sovelleta kyseiseen työsuhteeseen, määräyksiä, siltä osin kuin kansallisessa lainsäädännössä säädetään luovutuksensaajan sekä yhteisymmärrykseen perustuvista että yksipuolisista mahdollisuuksista mukauttaa työsopimusta?

⁽¹⁾ Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annettu neuvoston direktiivi 2001/23/EY (EYVL L 82, s. 16).

⁽²⁾ Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14.2.1977 annettu neuvoston direktiivi 77/187/ETY (EYVL L 61, s. 26).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 17.12.2015 – Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH v. Vittoria Graf

(Asia C-681/15)

(2016/C 118/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH

Vastapuoli: Vittoria Graf

Ennakkoratkaisukysymykset

I

1) Onko 12.3.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY⁽¹⁾ 3 artikla esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään, että yrityksen tai liikkeen luovutuksen yhteydessä kaikki luovuttajan ja työntekijän sopimusvapauden nojalla ja yksilöllisesti työsopimuksessa sopimat työehdot siirtyvät luovutuksensaajalle sellaisinaan ikään kuin luovutuksensaaja olisi itse sopinut niistä työntekijän kanssa yksittäisessä sopimuksessa, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään luovutuksensaajan sekä yhteisymmärrykseen perustuvista että yksipuolisista mahdollisuuksista mukauttaa työsopimusta?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi kaikkien työehtojen tai luovuttajan ja työntekijän väliseen työsopimukseen perustuvien, yksilöllisesti sovittujen työehtojen tietyn ryhmän osalta:

seuraako direktiivin 2001/23/EY 3 artiklan soveltamisesta, ettei velvoitteiden siirtyminen sellaisinaan luovutuksensaajalle koske tietyjä luovuttajan ja työntekijän sopimusvapauden nojalla sopimia työsopimuksen ehtoja ja että niitä on mukautettava pelkästään yrityksen tai liikkeen luovutuksen perusteella?

3) Jos unionin tuomioistuimen ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen antamien vastausten perusteella yksilöllinen, yksittäisessä sopimuksessa sovittu viittaus, jonka perusteella tietyt työehtosopimuksen määräykset sisällytetään dynaamisesti sopimusvapauden nojalla työsopimukseen, ei siirry sellaisinaan luovutuksensaajalle:

a) Onko näin myös silloin, jos luovuttaja ja luovutuksensaaja eivät ole työehtosopimuksen sopimuspuolia tai kuulu työehtosopimuksen sopimuspuoleen, toisin sanoen, jos työehtosopimuksen määräyksiä ei olisi sovellettu jo ennen yrityksen tai liikkeen luovutusta työsuhteeseen luovuttajan kanssa, ellei työsopimukseen ollut sisällytetty sopimusvapauden nojalla viittauslauseketta?

b) Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi:

onko näin myös silloin, jos luovuttaja ja luovutuksensaaja kuuluvat samaan konserniin?

II

Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 artikla esteenä direktiivien 77/187/ETY⁽¹⁾ tai 2001/23/EY täytäntöön panemiseksi annetulle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään, että yrityksen tai liikkeen luovutuksen yhteydessä työsopimusehdot, joista luovuttaja on sopinut työntekijän kanssa ennen liikkeen luovutusta sopimusvapauden nojalla ja yksilöllisesti, sitovat luovutuksensaajaa yrityksen tai liikkeen luovutuksen yhteydessä ikään kuin se olisi sopinut niistä itse myös silloin, jos näissä ehdoissa sisällytetään työsopimukseen dynaamisesti tiettyjä työehtosopimuksen, jota ei muutoin sovelleta kyseiseen työsuhteeseen, määräyksiä, siltä osin kuin kansallisessa lainsäädännössä säädetään luovutuksensaajan sekä yhteisymmärrykseen perustuvista että yksipuolisista mahdollisuuksista mukauttaa työsopimusta?

⁽¹⁾ Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annettu neuvoston direktiivi 2001/23/EY (EYVL L 82, s. 16).

⁽²⁾ Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14.2.1977 annettu neuvoston direktiivi 77/187/ETY (EYVL L 61, s. 26).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Itävalta) on esittänyt 18.12.2015 – Online Games Handels GmbH ja Frank Breuer ym. v. Landespolizeidirektion Oberösterreich

(Asia C-685/15)

(2016/C 118/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Online Games Handels GmbH, Frank Breuer, Nicole Enter ja Astrid Walden

Vastapuoli: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko SEUT 56 artiklaa tai SEUT 49 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja tulkittava Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, valossa siten, että kun otetaan huomioon Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä (erityisesti sen 18.5.2010 antamassa tuomiossa Ozerov v. Venäjä, 64962/01, 54 kohta) vaadittu tuomioistuimen objektiivisuus ja puolueettomuus, nämä määräykset ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan syytteen ajamista koskevassa tehtävässään toimivan syyttäviviranomaisen (tai jonkin muun valtiollisen lainvalvontaelimen) sijasta tuomioistuimen, jonka on ratkaistava valituksessa riitautetun rikosoikeudellisen toimenpiteen lainmukaisuus, on (samana henkilönä/samassa tehtävässä) omasta aloitteestaan ja riippumatta menettelyn asianosaisten toimista sekä ensin täysin itsenäisesti yksilöitävä ja rajattava näyttö, jota on esitettävä hallinnollisessa seuraamusmenettelyssä rikosoikeudellisesti suojatun kansallisia onnenpelimarkkinoita koskevan monopolijärjestelmän oikeuttamiseksi Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön (etenkin sen 30.4.2014 antaman tuomion Pflieger ym.)⁽¹⁾ mukaisesti, että myöhemmin itsenäisesti tutkittava ja arvioitava tätä näyttöä?

⁽¹⁾ C-390/12, EU:C:2014:281

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 21.12.2015 – W. F. Gözze Frottierweberei GmbH ja Wolfgang Gözze v. Verein Bremer Baumwollbörse

(Asia C-689/15)

(2016/C 118/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Valittajat: W. F. Gözze Frottierweberei GmbH ja Wolfgang Gözze

Vastapuoli: Verein Bremer Baumwollbörse

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko yksittäiselle haltijalle kuuluvan tavaramerkin käyttö tarkastusmerkkinä olla yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohdassa ja 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tavaramerkille ominaista käyttöä niiden tavaroiden osalta, joita varten sitä käytetään?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tällainen tavaramerkki julistettava yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä 7 artiklan 1 kohdan g alakohdan kanssa, nojalla mitättömäksi tai, kun sovelletaan analogian perusteella yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 73 artiklan c kohtaa, menetetyksi, jos tavaramerkin haltija ei takaa merkkiin yleisön keskuudessa liitettyjen laatuodotusten toteutumista käyttöluvan haltijoiden säännöllisillä laatutarkastuksilla?

⁽¹⁾ EUVL L 78, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 4.1.2016 – Rikosoikeudenkäynti J. S. R:ää vastaan

(Asia C-2/16)

(2016/C 118/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Stuttgart

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

J. S. R.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Liberation Tigers of Tamil Eelamin (LTTE) sisällyttäminen tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2580/2001⁽¹⁾ 2 artiklan 3 kohtaan perustuvaan luetteloon ajaksi 23.7.2007–11.5.2009 erityisesti

— 29.5.2006 tehdyn neuvoston päätöksen (2006/379/EY),⁽²⁾

- 28.6.2007 tehdyn neuvoston päätöksen (2007/445/EY), ⁽³⁾
- 20.12.2007 tehdyn neuvoston päätöksen (2007/868/EY), ⁽⁴⁾
- 15.7.2008 tehdyn neuvoston päätöksen (2008/583/EY) ⁽⁵⁾ ja
- 26.1.2009 tehdyn neuvoston päätöksen (2009/62/EY) ⁽⁶⁾ perusteella

pätemätön?

⁽¹⁾ EYVL L 344, s. 70.

⁽²⁾ Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2005/930/EY kumoamisesta 29.5.2006 tehty neuvoston päätös (EUVL L 144, s. 21).

⁽³⁾ Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätösten 2006/379/EY ja 2006/1008/EY kumoamisesta 28.6.2007 tehty neuvoston päätös (EUVL L 169, s. 58).

⁽⁴⁾ Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätöksen 2007/445/EY kumoamisesta 20.12.2007 tehty neuvoston päätös (EUVL L 340, s. 100, sellaisena kuin se on oikaistuna).

⁽⁵⁾ Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätöksen 2007/868/EY kumoamisesta 15.7.2008 tehty neuvoston päätös (EUVL L 188, s. 21).

⁽⁶⁾ Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätöksen 2008/583/EY kumoamisesta 26.1.2009 tehty neuvoston päätös (EUVL L 23, s. 25).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo (Espanja) on esittänyt
6.1.2016 – Banco Popular Español S.A. ja PL Salvador S.A.R.L. v. María Rita Giráldez Villar ja Modesto
Martínez Baz**

(Asia C-7/16)

(2016/C 118/11)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Banco Popular Español S.A. ja PL Salvador S.A.R.L.

Vastaajat: María Rita Giráldez Villar ja Modesto Martínez Baz

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/13/ETY ⁽¹⁾ tulkittava Euroopan unionin perusoikeuskirjan ⁽²⁾ 38 ja 47 artiklan perusteella siten, että sen vastaisena on pidettävä Espanjan siviililain 1535 §:n kaltaisesta jäsenvaltion säännöksestä oikeuskäytännössä esitettyä tulkintaa, jossa sallitaan tämän säännöksen soveltaminen pääasiamenettelyssä ainoastaan siihen saakka, kunnes siinä annetaan tuomio, ja estetään soveltamasta sitä täytäntöönpanovaiheessa sen jälkeen, kun tuomio on annettu tai kun vaatimuksen riitauttamiselle asetettu määräaika on päättynyt, kun velkojan saatavaa ei tällä välin ole kokonaan maksettu takaisin?
- 2) Ovatko ensimmäisessä kysymyksessä mainitut Euroopan unionin oikeussäännöt esteenä Espanjan siviililain 1535 §:n kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa sallitaan elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen riidanalaisen saatavan siirto kolmannelle edellyttämättä, että kuluttajalle ilmoitetaan kirjallisesti saatavan siirrosta ja sen perusteesta tai tarkoituksesta, ja velvoittamatta antamaan kuluttajalle asiakirjoin todistettuna (ja joka tapauksessa) tiedot saatavan tosiasiallisesta myyntihinnasta ja siitä myönnettävistä alennuksista?

- 3) Onko Euroopan unionin tuomioistuimen 9.3.1978 antamaa tuomiota Simmenthal⁽³⁾ [106/77] tulkittava siten, että ensimmäisessä kysymyksessä mainitun direktiivin tavoitteen toteutumisen turvaamiseksi kansallisen tuomioistuimen ei Euroopan unionin perusoikeuskirjan 38 ja 47 artiklan perusteella pidä soveltaa Espanjan siviililain 1535 §:n kaltaisia kansallisia oikeussääntöjä, joilla estetään kuluttajaa käyttämästä riidanalaisten saatavien lunastusoikeutta samassa menettelyssä, jossa siirretty saatava pannaan täytäntöön, ja veloitetaan kuluttaja aloittamaan lunastusoikeuden käyttämiseksi uusi pääasiamenettely siirretyn saatavan uutta haltijaa vastaan yhdeksän päivän preklusiivisen määräajan kuluessa siirron tiedoksiannosta sekä vastaamaan siitä aiheutuvista kuluista (asianajaja, oikeudenkäyntiasiamies, oikeudenkäyntimaksut, toimivaltaisen tuomioistuimen määrittäminen, jos siirronsaajalla ei ole kotipaikkaa Espanjassa)?

⁽¹⁾ EYVL L 95, s. 29.

⁽²⁾ EYVL 2000, C 364, s. 1.

⁽³⁾ EU:C:1978:49

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 15.1.2016 – Wolfram Bechtel ja Marie-Laure Bechtel v. Finanzamt Offenburg

(Asia C-20/16)

(2016/C 118/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Wolfram Bechtel ja Marie-Laure Bechtel

Vastapuoli: Finanzamt Offenburg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko EY 39 artikla (josta on tullut SEUT 45 artikla) esteenä Saksan oikeuden säännökselle, jonka mukaan Saksassa asuvan Ranskan valtionhallinnon työntekijän Ranskan vanhuuseläke- ja sairausvakuutusmaksut – toisin kuin Saksassa työskentelevän työntekijän vastaavat Saksan sosiaalivakuutusmaksut – eivät pienennä tuloveron laskentaperustetta, jos palkkaa ei saada Saksan ja Ranskan välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen mukaan verottaa Saksassa ja palkka ainoastaan korottaa lisätuloihin sovellettavaa verokantaa?
- 2) Onko ensimmäiseen kysymykseen vastattava myöntävästi myös silloin, kun
- a) Ranskan valtio on ottanut kyseiset vakuutusmaksut – konkreettisesti tai yleisesti – huomioon veroa pienentävänä tekijänä palkan verotuksen yhteydessä tai
- b) se olisi voinut ottaa ne konkreettisesti tai yleisesti huomioon veroa pienentävänä tekijänä mutta ei ole tehnyt niin, koska niihin ei ole vedottu tässä tarkoituksessa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugali) on esittänyt 15.1.2016 – Euro Tyre BV v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Asia C-21/16)

(2016/C 118/13)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Euro Tyre BV

Vastaaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 131 artiklaa ja 138 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että niiden vastaista on se, että jäsenvaltion verohallinto kieltäytyy yhteisöluovutuksen yhteydessä myöntämästä vapautusta arvonlisäverosta tähän jäsenvaltioon sijoittautuneelle luovuttajalle, koska toiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta hankkijaa ei ole rekisteröity yhteisön sisäisten toimijoiden rekisteriin (VIES) ⁽²⁾ eikä se ole siellä tavaroiden yhteisön sisäisten hankintojen verotusjärjestelmän alainen, vaikka sillä oli liiketoimen toteuttamishetkellä tässä toisessa jäsenvaltiossa pätevä arvonlisäverotunniste, jota käytettiin liiketoimia koskevissa laskuissa, kun kaikki yhteisöluovutuksen aineelliset edellytykset täyttyivät eli kun omistajan oikeus määrätä tavaraa on siirretty hankkijalle ja luovuttaja todistaa, että tämä tavara on lähetetty tai kuljetettu toiseen jäsenvaltioon ja että tämän lähetyksen tai kuljetuksen seurauksena tavara poistui fyysisesti luovutusjäsenvaltion alueelta ja siirrettiin näin sellaiselle hankkijana olevalle verovelvolliselle tai sellaiselle oikeushenkilölle, joka toimii tässä ominaisuudessa muussa jäsenvaltiossa kuin tavaroiden lähtöjäsenvaltiossa?
- 2) Onko suhteellisuusperiaate esteenä sellaiselle direktiivin 2006/112/EY 138 artiklan 1 kohdan tulkinnalle, jonka mukaan verovapautusta ei myönnetä tilanteessa, jossa jäsenvaltioon sijoittautunut luovuttaja tiesi, että toiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta hankkijaa, vaikka tällä oli pätevä arvonlisäverotunniste tässä toisessa jäsenvaltiossa, ei ollut rekisteröity yhteisön sisäisten toimijoiden rekisteriin (VIES) eikä se ollut siellä tavaroiden yhteisön sisäisten hankintojen verotusjärjestelmän alainen, mutta oli odotettavissa, että se rekisteröitäisiin yhteisön sisäisten toimijoiden rekisteriin taannehtivin vaikutuksin?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

⁽²⁾ VAT Information Exchange System.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul București (Romania) on esittänyt 15.1.2016 – Fondul Proprietatea SA v. SC Hidroelectrica SA

(Asia C-22/16)

(2016/C 118/14)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul București

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Fondul Proprietatea SA

Vastaaja: SC Hidroelectrica SA

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko SEUT 107 artiklan mukaan se, että julkisessa omistuksessa oleva romanialainen yhtiö hankkii osuuden (romania-lais-turkkilaisen) yhteisyrityksen pääomasta, SEUT 108 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoittamisvelvollisuuden alaista valtiontukea?

Onko siinä kyse luonteeltaan valikoivasta julkisesta rahoituksesta ja voiko se vaikuttaa Euroopan unionin jäsenvaltioiden väliseen kauppaan?

2) Voidaanko katsoa, että kyseisen julkisessa omistuksessa olevan yhtiön, joka on sähköntuottaja, edellä mainittu osuus on sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 9 artiklassa säädetyn siirtoverkkojen ja siirtoverkonhaltijoiden eriyttämistä koskevan periaatteen vastainen?

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL L 211, s. 55).

Kanne 26.1.2016 – Euroopan komissio v. Suomen tasavalta

(Asia C-42/16)

(2016/C 118/15)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Hottiaux ja I. Koskinen)

Vastaaja: Suomen tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että koska Suomen tasavalta on myöntänyt ajokorttien kaksoiskappaleita, joiden hallinnollinen voimassaoloaika päättyy 18.1.2033, se ei ole täyttänyt ajokorteista 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY⁽¹⁾ 1 artiklan ja 7 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, ja koska Suomen tasavalta ei ole liittynyt EU:n ajokorttiverkostoon, se ei ole täyttänyt direktiivin 2006/126/EY 7 artiklan 5 kohdan d alakohdan mukaisia velvoitteitaan.

— Suomen tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yksi direktiivin 2006/126/EY keskeisistä tavoitteista on ajokorttien turvatason korottaminen. Direktiivin mukaisia määräaikoja soveltamalla voidaan toteuttaa tätä tavoitetta ja hyödyntää uusimpia menetelmiä ajokortteja annettaessa väärentämisen ehkäisemiseksi ja direktiivin liikenneturvallisuustavoitteiden saavuttamiseksi. Direktiivin 2006/126/EY 1 artiklassa edellytetään liitteessä I olevan yhteisön mallin mukaisen kansallisen ajokortin käyttöönottoa. Direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa säädetään ajokortteja koskevista vaatimuksista ja 2 kohdassa vahvistetaan 19.1.2013 alkaen myönnettävien ajokorttien hallinnollinen voimassaolo. Suomessa 19.1.2013 jälkeen myönnettyjen ajokorttien kaksoiskappaleiden hallinnollinen voimassaoloaika voi olla paljon pidempi kuin mitä direktiivin 2006/126/EY 7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa on säädetty.

Direktiivin 2006/126/EY 7 artiklan 5 kohdan d alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on käytettävä EU:n ajokorttiverkostoa siitä alkaen, kun verkosto otetaan käyttöön. EU:n ajokorttiverkosto (RESPER) on perustettu, ja sen toiminta käynnistettiin 19.1.2013. Koska Suomi ei ole liittynyt EU:n ajokorttiverkoston (RESPER), verkostossa ei voida tarkistaa täyttyvätkö ajokortin antamisen edellytykset. Muut jäsenvaltiot eivät voi tarkistaa yhdessä Suomen kanssa ajokortin myöntämisen edellytysten täyttymistä eivätkä vaihtaa tietoja Suomen kanssa verkon kautta. Direktiivin 2006/126/EY 15 artiklan mukainen tietojenvaihto ei siten ole mahdollista Suomen kanssa EU:n ajokorttiverkostoa käyttäen.

⁽¹⁾ EUVL L 403, s. 18

Kanne 1.2.2016 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-58/16)

(2016/C 118/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: W.Möls ja L. Nicolae)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

- Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut satamien turvallisuuden parantamisesta 26.10.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/65/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 3 kohdan ja 6, 7 ja 9 artiklan mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole varmistanut kaikissa Nordrhein-Westfalenin satamissa sitä, että määritetään satamien rajat ja hyväksytään turvallisuusarvioinnit, turvallisuussuunnitelmat ja turvapäällikkö.
- Saksan liittotasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2005/65/EY 6 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisessa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvassa satamassa suoritetaan turvallisuusarviointi, jonka asianomaisen jäsenvaltion on hyväksyttävä. Näiden turvallisuusarviointien täytyy direktiivin liitteen I mukaan sisältää kaikkien sellaisten alueiden määrittäminen, jotka ovat merkityksellisiä satamaturvallisuuden kannalta, muun muassa sataman rajojen.

Direktiivin 2 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on määritettävä kunkin sataman rajat ottaen asianmukaisesti huomioon sataman turvallisuusarviointiin perustuvat tiedot. Saman artiklan 4 kohta koskee sitä tapausta, jossa satamarakenteen rajat kattavat tosiasiallisesti koko sataman asetuksessa (EY) N:o 725/2004 ⁽²⁾ tarkoitetulla tavalla.

Vuonna 2013 suoritettua tarkastusta ilmeni, ettei vähintään 11:n Nordrhein-Westfalenissa sijaitsevan sataman, jotka kuuluvat direktiivin 2005/65/EY soveltamisalaan, osalta ole suoritettu turvallisuusarviointia. Myöhemmästä kirjeenvaihdosta käy ilmi, ettei tilanne ole tähän mennessä muuttunut.

Vähintään samassa laajuudessa ei ole myöskään määritetty sataman rajoja, koska niiden määrittäminen perustuu turvallisuusarviointiin, kuten edellä on todettu.

Tämän vuoksi on selvää, ettei Saksa ole soveltanut asianmukaisesti direktiivin 2005/65/EY 2 artiklan 3 kohtaa ja 6 artiklaa.

Direktiivin 2005/65/EY 7 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvan sataman osalta laaditaan turvallisuussuunnitelma, jonka asianomaisen jäsenvaltion on hyväksyttävä.

Saksan viranomaiset totesivat 21.8.2013 päivätyssä kirjelmässään, ettei 11:n Nordrhein-Westfalenissa sijaitsevan sataman, jotka kuuluvat direktiivin soveltamisalaan, osalta ole laadittu turvallisuussuunnitelmaa. Myöhemmästä kirjeenvaihdosta käy ilmi, ettei tilanne ole tähän mennessä muuttunut.

Tämän vuoksi on selvää, ettei Saksa ole soveltanut asianmukaisesti direktiivin 2005/65/EY 7 artiklaa.

Direktiivin 2005/65/EY 9 artiklan mukaan jokaiselle direktiivin soveltamisalaan kuuluvalle satamalle on hyväksyttävä sataman turvapäällikkö.

Saksan viranomaiset totesivat 21.8.2013 päivätyssä kirjelmässään, ettei useiden Nordrhein-Westfalenissa sijaitsevien satamien, jotka kuuluvat direktiivin soveltamisalaan, osalta ole hyväksytty tällaista turvapäällikköä. Myöhemmästä kirjeenvaihdosta käy ilmi, ettei tilanne ole tähän mennessä muuttunut.

Tämän vuoksi on selvää, ettei Saksa ole soveltanut asianmukaisesti direktiivin 2005/65/EY 9 artiklaa.

⁽¹⁾ EUVL L 310, s. 28.

⁽²⁾ EUVL L 129, s. 6.

Valitus, jonka Comunidad Autónoma de País Vasco ja IteIazpi, S.A. ovat tehneet 5.2.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-462/13, Comunidad Autónoma de País Vasco e IteIazpi v. komissio, 26.11.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-66/16 P)

(2016/C 118/17)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Comunidad Autónoma de País Vasco ja IteIazpi, S.A. (edustajat: abogado J. L. Buendía Sierra ja abogado A. Lamadrid de Pablo)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja SES Astra

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 26.11.2015 antaman tuomion
- ratkaisee lopullisesti kumoamiskanteen ja kumoaa 19.6.2013 annetun komission päätöksen ⁽¹⁾
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksenalaisessa tuomiossa vahvistetaan komission valtioneuvoston päätös, joka koskee Espanjan viranomaisten toteuttamia eri toimenpiteitä sen takaamiseksi, että maanpäällisen verkon digitaalitelevision televisiosignaali voidaan vastaanottaa myös syrjäisillä alueilla, joilla asuu ainoastaan 2,5 prosenttia väestöstä. Päätöksessä katsottiin, että aineelliselta kannalta katsoen kyseessä olevaa palvelua ei tarjota markkinoilla ilman julkisten toimenpiteiden toteuttamista. Siinä todettiin tästä huolimatta, että kyse on yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta ja väitettiin, että muodolliselta kannalta katsoen viranomaiset eivät olleet määritelleet kyseistä palvelua ”selvästi” eivätkä antaneet sitä kenenkään tehtäväksi. Riidanalaisessa päätöksessä katsottiin myös, ettei viranomaisilla ole oikeutta valita tiettyä teknologiaa, kun ne järjestävät yleistä taloudellista etua koskevaa palvelua.

Ensimmäinen ja ainoa valitusperuste: oikeudelliset virheet, jotka liittyvät SEUT 14 artiklan, SEUT 106 artiklan 2 kohdan ja SEUT 107 artiklan 1 kohdan sekä yleistä etua koskevista palveluista tehdyn pöytäkirjan N:o 26 ja jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta tehdyn pöytäkirjan N:o 29 tulkintaan

Valituksessa huomautetaan erityisesti, että valituksenalaisessa tuomiossa on tehty seuraavat virheet:

- Siinä on rikottu selkeästi ”ilmeisen virheen” rajoja tutkittaessa viranomaisten eri toimia, joilla yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu määriteltiin ja sitä koskeva toimeksianto annettiin.
- Siinä on rajattu perusteettomasti jäsenvaltioiden ”laajaa harkintavaltaa”, jota sovelletaan sekä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun määrittämiseen että ”järjestämiseen”, joka kattaa siis yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamista koskevien yksityiskohtien valinnan ja määrätyn teknologian valinnan riippumatta siitä, sisältyvätkö kyseiset valinnat määrittelytoimeen vai erilliseen toimeen.
- Siinä on analysoitu virheellisesti sovellettavaa Espanjan oikeutta.
- Siinä ei ole katsottu, että se, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu ”määritellään” ja se ”annetaan” yhden tai useamman yrityksen tehtäväksi, voidaan toteuttaa erillisillä toimilla.
- Siinä ei ole katsottu, että se, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu ”määritellään” ja se ”annetaan” yhden tai useamman yrityksen tehtäväksi, ei edellytä tietyn konkreettisen muotoilun tai ilmaisun käyttämistä vaan aineellista ja toiminnallista analyysiä.
- Siinä on todettu, ettei EU- ja EUT-sopimuksia täydentävää jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta laadittua pöytäkirjaa N:o 29 voida soveltaa.

⁽¹⁾ Valtiontuesta SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)), jota Espanjan kuningaskunta on myöntänyt maanpäällisen verkon digitaalitelevisiolle syrjäisillä ja vähemmän kaupungistuneilla alueilla (Castilla-La Manchan ulkopuolella), 19.6.2013 annettu komission päätös 2014/489/EU (EUVL L 217, s. 52).

Valitus, jonka Comunidad Autónoma de Cataluña ja Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) ovat tehneet 5.2.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-465/13, Comunidad Autónoma de Cataluña ja CTTI v. komissio, 26.11.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-67/16 P)

(2016/C 118/18)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Comunidad Autónoma de Cataluña ja Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) (edustajat: asianajajat J. L. Buendia Sierra ja A. Lamadrid de Pablo)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja SES Astra

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa 26.11.2015 annetun unionin yleisen tuomioistuimen tuomion
- ratkaisee lopullisesti kumoamiskanteen ja kumoaa 19.6.2013 annetun komission päätöksen ⁽¹⁾
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksenalaisella tuomiolla vahvistettiin komission valtioneuvoston päätös, joka liittyi Espanjan viranomaisten toteuttamiin useisiin toimenpiteisiin, joilla pyrittiin takaamaan se, että maanpäällisen digitaalitelevision signaali ulottuisi syrjäisille alueille, joilla elää vain 2,5 prosenttia väestöstä. Päätöksessä myönnettiin, että kun asiaa tarkasteltiin aineellisesti, että kyseistä palvelua tarjottu markkinoilla ilman valtion interventiota. Tästä huolimatta siinä katsottiin, ettei kyse ole yleistä taloudellista etua koskevasta palvelusta sen vuoksi, että kun asiaa tarkasteltiin muodollisesti, viranomaiset eivät olleet määritelleet ja osoittaneet sitä ”selvästi”. Siinä todettiin myös, ettei näillä joka tapauksessa ollut oikeutta valita tiettyä teknologiaa yleishyödyllistä taloudellista palvelua organisoidessaan.

Ensimmäinen ja ainoa valitusperuste: SEUT 14 artiklan, SEUT 106 artiklan 2 kohdan ja SEUT 107 artiklan 1 kohdan sekä EUT-sopimuksen pöytäkirjan N:o 26 yleistä etua koskevia palveluja ja EUT-sopimuksen pöytäkirjan N:o 29 jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoimintaa koskevia määräyksiä tulkittaessa on tapahtunut oikeudellisia virheitä

Valituksenalaisissa tuomioissa on erityisesti seuraavat virheet:

- ilmeiselle arviointivirheelle asetettu raja on selvästi ylitetty tutkittaessa, olivatko viranomaiset selvästi määritelleet ja osoittaneet yleishyödyllisen taloudellisen palvelun
- jäsenvaltioiden laajaa harkintamarginaalia, jota käytetään sekä yleishyödyllistä taloudellista palvelua määrittäessä että organisoitaessa ja joka käsittää näin ollen yleishyödyllisen taloudellisen palvelun tarjoamistavat sekä konkreettisen teknologian valinnan, oli aiheettomasti rajoitettu, ja näin on siitä riippumatta, sisältyivätkö nämä määrittelytoimenpiteeseen vai erilliseen toimenpiteeseen
- sovellettavaa Espanjan oikeutta on tulkittu väärin
- Siinä ei ole katsottu, että yleishyödyllisen taloudellisen palvelun määrittäminen ja sen tarjoamisen antaminen yhdelle tai useammalle yritykselle voi tapahtua yhdellä tai useammalla toimenpiteellä
- siinä ei ole katsottu, etteivät yleishyödyllisen taloudellisen palvelun määrittäminen ja sen tarjoamisen antaminen edellyttäneet tietyn konkreettisen muotoilun tai ilmaisun käyttämistä, vaan aineellista ja toiminnallista tarkastelua
- siinä katsottiin, ettei EUT-sopimuksen pöytäkirjan N:o 29 eikä EU-sopimuksen yleisradiotoimintaa koskevia määräyksiä voitu soveltaa.

⁽¹⁾ Valtiontuesta SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)), jota Espanjan kuningaskunta on myöntänyt maanpäällisen verkon digitaalitelevioliikenteelle syrjäisillä ja vähemmän kaupungistuneilla alueilla (Castilla-La Manchan ulkopuolella) 19.6.2013 annettu komission päätös 2014/489/EU (EUVL 2014, s. 217, s. 52).

Valitus, jonka Navarra de Servicios y Tecnologías on tehnyt 5.2.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-487/13, Navarra de Servicios y Tecnologías v. komissio, 26.11.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-68/16 P)

(2016/C 118/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Navarra de Servicios y Tecnologías (edustajat: abogado J. L. Buendía Sierra ja abogado A. Lamadrid de Pablo)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja SES Astra

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuimen on

- kumottava unionin yleisen tuomioistuimen 26.11.2015 antama tuomio
- lausuttava lopullisesti kumoamiskanteesta ja kumottava komission 19.6.2013 antama päätös ⁽¹⁾
- veloitettava komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen kohteena olevassa tuomiossa vahvistettiin valtioneutukia koskeva komission päätös, joka liittyi erilaisiin toimenpiteisiin, joita Espanjan viranomaiset olivat toteuttaneet varmistaakseen sen, että maanpäällinen digitaalinen televisiosignaali saavuttaa sellaiset syrjäseudut, joilla asuu ainoastaan 2,5 prosenttia väestöstä. Päätöksessä todettiin aineellisesti tarkasteltuna, että markkinat eivät tarjoaisi kyseistä palvelua ilman julkisen vallan toimenpiteitä. Päätöksessä kuitenkin kiistetään se, että kyse olisi yleishyödyllisestä taloudellisesta palvelusta, ja väitetään, että muodollisesti ottaen viranomaiset eivät ole määritelleet kyseistä palvelua tai antaneet sitä tietyn yrityksen tehtäväksi. Päätöksessä huomautettiin myös, ettei viranomaisilla ole valtuuksia osoittaa tiettyä teknologiaa yleishyödyllisen taloudellisen palvelun järjestämiseksi.

Ensimmäinen ja ainoa valitusperuste: oikeudelliset virheet SEUT 14 artiklan, 106 artiklan 2 kohdan ja 107 artiklan 1 kohdan tulkinnassa ja yleistä etua koskevista palveluista tehdyn EUT-sopimuksen liitteen nro 26 ja jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta tehdyn EUT-sopimuksen liitteen nro 29 tulkinnassa

Valittaja korostaa erityisesti, että yleinen tuomioistuin on valituksen kohteena olevassa tuomiossa tehnyt virheitä, koska se on

- selvästi loukannut ”ilmeisen arviointivirheen” rajaa tarkastellessaan erilaisia toimia, jotka liittyvät siihen, miten viranomaiset ovat määritelleet yleishyödylliset taloudelliset palvelut ja antaneet niitä tehtäväksi
- rajoittanut perusteettomasti jäsenvaltioilla olevaa ”laajaa harkintavaltaa”, jota sovelletaan yleishyödyllisen taloudellisen palvelun ”järjestämiseen” – ja joka sisältää näin ollen mahdollisuuden valita ne menettelyt, joita noudattaen yleishyödyllinen taloudellinen palvelu on suoritettava – ja tietyn konkreettisen teknologian valintaan, riippumatta siitä, sisältyvätkö ne määrittelytoimeen tai erilliseen toimeen
- arvioinut virheellisesti Espanjan lainsäädäntöä
- jättänyt ottamatta huomioon sen, että yleishyödyllisen taloudellisen palvelun ”määrittely” ja sen ”antaminen tehtäväksi” yhdelle tai useammalle yritykselle voidaan suorittaa yhdellä tai useammalla toimella
- jättänyt ottamatta huomioon sen, että yleishyödyllisen taloudellisen palvelun ”määrittely” ja sen ”antaminen tehtäväksi” eivät edellytä erityisen lomakkeen tai ilmaisen käyttöä, vaan aineellista ja toiminnallista tarkastelua
- kiistänyt sen, että yleisradiotoiminnasta tehdyn EUT-sopimuksen liitettä nro 29 ja Euroopan unionista tehtyä sopimusta voitaisiin soveltaa.

⁽¹⁾ Valtiontuesta SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)), jota Espanjan kuningaskunta on myöntänyt maanpäällisen verkon digitaalitelevisiolle syrjäisillä ja vähemmän kaupungistuneilla alueilla (Castilla-La Manchan ulkopuolella), 19.6.2013 annettu komission päätös 2014/489/EU (EUVL 2014, L 217, s. 52).

Valitus, jonka Cellonex Telecom S.A. ja Retevisión I, S.A. ovat tehneet 5.2.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-541/13, Abertis Telecom ja Retevisión I v. komissio, 26.11.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-69/16 P)

(2016/C 118/20)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Cellonex Telecom S.A. ja Retevisión I, S.A. (edustajat: abogado J. L. Buendía Sierra ja abogado A. Lamadrid de Pablo)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja SES Astra

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 26.11.2015 antama tuomio on kumottava.
- Unionin tuomioistuimen on ratkaistava kumoamiskanne lopullisesti ja kumottava komission 19.6.2013 antama päätös ⁽¹⁾.
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksenalaisella tuomiolla vahvistetaan komission valtioneuvoston tekemä päätös, joka koskee useita toimenpiteitä, joita Espanjan viranomaiset toteuttivat taatakseen, että maanpäällisen verkon digitaalitelevisio kattaa kyseisen valtion syrjäiset alueet, joilla asuu ainoastaan 2,5 prosenttia väestöstä. Päätöksessä hyväksyttiin aineellisesti se, että markkinat eivät tarjoaisi tätä palvelua ilman julkista osallistumista. Päätöksessä kiistetään kuitenkin, että kyseessä olisi yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu, ja väitetään, että muodollisesti arvioituna viranomaiset eivät ole "selvästi" määrittäneet eivätkä tilanneet kyseistä palvelua. Siinä todetaan myös, että joka tapauksessa viranomaisilla ei ole toimivaltaa valita tiettyä tekniikkaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun järjestämiseksi.

Ensimmäinen ja ainoa valitusperuste: oikeudelliset virheet SEUT 14 artiklan, SEUT 106 artiklan 2 kohdan ja SEUT 107 artiklan 1 kohdan sekä yleistä etua koskevista palveluista tehdyn pöytäkirjan N:o 26 ja jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta tehdyn pöytäkirjan N:o 29 tulkinna.

Valittajat väittävät erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisessa tuomiossa seuraavia virheitä:

- Se on loukannut selvästi "ilmeisen virheen" rajoja tutkiessaan eri toimia, joilla viranomaiset määrittivät ja tilasivat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun.
- Se on perusteetta rajoittanut jäsenvaltioiden laajaa harkintavaltaa, jota sovelletaan sekä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun määrittämiseen että järjestämiseen ja joka kattaa täten valinnan kyseisen palvelun tarjoamisen yksityiskohdista ja tietyn konkreettisen tekniikan valitsemisen riippumatta siitä, mainitaanko ne määrittelytoimessa vai erillisessä toimessa.
- Se on arvioinut sovellettavaa Espanjan oikeutta virheellisesti.
- Se on jättänyt huomiotta sen seikan, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun määrittelemine ja tilaaminen yhdeltä tai useammalta yritykseltä voidaan toteuttaa yhdellä tai useammalla toimella.
- Se on jättänyt huomiotta sen seikan, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun määrittelemine ja tilaaminen eivät edellytä konkreettisen sanamuodon tai ilmauksen käyttämistä vaan aineellista ja toiminnallista arviointia.
- Se on katsonut, ettei SEUT- ja EU-sopimuksen liitteenä olevaa yleisradiotoiminnasta tehtyä pöytäkirjaa N:o 29 voida soveltaa asiaan.

⁽¹⁾ Valtiontuesta SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)), jota Espanjan kuningaskunta on myöntänyt maanpäällisen verkon digitaalitelevisiolle syrjäisillä ja vähemmän kaupungistuneilla alueilla (Castilla-La Manchan ulkopuolella) 19.6.2013 annettu komission päätös (EUVL 2014, L 217, s. 52).

Valitus, jonka Comunidad Autónoma de Galicia ja Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) ovat tehneet 5.2.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-463/13 ja T-464/13, Comunidad Autónoma de Galicia ja Retegal v. komissio, 26.11.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-70/16 P)

(2016/C 118/21)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Comunidad Autónoma de Galicia ja Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) (edustajat: abogado F. J. García Martínez ja abogado B. Pérez Conde)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja SES Astra

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta

- tutkimaan ja hyväksymään valituksessa esitetyt valitusperusteet
- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-463/13 ja T-464/13 26.11.2015 antaman tuomion
- antamaan lopullisen ratkaisun kumoamiskanteesta siten, että se hyväksyy vaatimukset, jotka valittajat ovat ensimmäisessä oikeusasteessa esittäneet valtioneuvosta SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)), jota Espanjan kuningaskunta on myöntänyt maanpäällisen verkon digitaalitelevisiolle syrjäisillä ja vähemmän kaupungistuneilla alueilla (Castilla-La Manchan ulkopuolella), 19.6.2013 annetun riidanalaisen komission päätöksen ⁽¹⁾ osalta
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste: Oikeudellinen virhe, joka perustuu siihen, että valituksenalaisen tuomion tuomiolauselma ei ole johdonmukainen siltä osin kuin kyse on sen toteamisesta, että riidanalaisessa päätöksessä on tehty neljännessä kanneperusteessa esiin tuodut virheet, kun siinä on nimenomaisesti luokiteltu ja tunnistettu Retegal lainvastaisen valtioneuvon suoraksi tuensaajaksi ja samalla määritetty takaisin perittävä määrä.

Tässä valitusperusteessa valittajat tuovat esiin selvän virheen, joka on tehty valituksenalaisessa tuomiossa, kun sen tuomiolauselmassa ei ole todettu, että riidanalaisessa päätöksessä (sen 193 ja 194 perustelukappaleessa) on tehty ensimmäisessä oikeusasteessa esiin tuodut virheet Galician yksilöllisen tilanteen osalta, kun kyseisessä päätöksessä on nimenomaisesti luokiteltu ja tunnistettu Retegal lainvastaisen valtioneuvon suoraksi tuensaajaksi ja samalla määritetty takaisin perittävä määrä. Vaikka valituksenalaisessa tuomiossa (sen 153 kohdassa) hylätään se, että tämä Retegalin virheellinen luokittelu suoraksi tuensaajaksi (193 perustelukappaleessa) ja sen määrän virheellinen määrittäminen (194 perustelukappaleessa), joka riidanalaisen päätöksen (pääotosan) mukaan on perittävä takaisin, ovat oikeudellisesti sitovia, mihin valittajat yhtyvät, tätä nimenomaista toteamusta ei ole toistettu tuomiolauselmassa, vaikka nostetussa kanteessa vaadittiin näiden riidanalaisessa päätöksessä virheellisesti tehtyjen määrittelyjen, jotka on aivan oikein ja tosiasiallisesti todettu oikeudellisesti sitomattomiksi, kumoamista; oikeudellisten perusteiden ja tuomiolauselman väliseen sisäiseen johdonmukaisuuteen liittyvät syyt edellyttävät sitä, että kanne hyväksytään osittain myös oikeusvarmuuteen liittyvien loogisten syiden vuoksi (riidanalaisen päätöksen ulottuvuutta takaisinperintävaiheessa koskevaan tulkintaan liittyvien myöhempien ristiriitojen, kuten tässä tapauksessa kyseessä olevan ristiriidan, välttämiseksi).

Toinen valitusperuste: Oikeudellinen virhe, joka perustuu siihen, että SEUT 107 artiklan 1 kohtaa on rikottu, kun valituksenalaisessa tuomiossa on katsottu, että kyseinen toiminta täyttää valtioneuoksi luokittelua koskevat edellytykset.

Tässä valitusperusteessa valittajat vaativat tuomion kumoamista, koska siinä on tehty oikeudellinen virhe, joka muodostuu siitä, että siinä on tehty tarkastus, joka ei täytä oikeuskäytännössä vahvistettuja edellytyksiä, kun siinä on tarkastettu, täyttikö riidanalainen Galician viranomaisten toimenpide kaikki edellytykset, jotka mahdollistivat sen luokittelun SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tueksi. Siitä huolimatta, että komissio myönsi menettelyn aikana, että sillä ei ollut riittäviä, luotettavia ja perusteellisia tietoja Galician yksilöllisestä tilanteesta, ja vahvisti siten tämän valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esiin tuoman arviointivirheen, valituksenalaisessa tuomiossa katsotaan virheellisesti, että riidanalainen Galician toimenpide ei liity julkisen vallan käyttöön (tarpeellinen viranomaisten toimenpide, kun on todettu, että alueella II on olemassa markkinahäiriö, sen takaamiseksi, että asukkaat voivat yhä vastaanottaa televisiosignaalia analogisten lähetysten lopettamisen jälkeen) vaan on luonteeltaan taloudellinen. Tuomiossa päädytään tähän johtopäätökseen, koska siinä ei ole tarkastettu, ovatko tosiseikat, joihin komissio vetoaa, aineellisesti paikkansapitäviä, erityisesti sen tosiseikan osalta, että kuntien digitalisoitu verkko ei ollut eikä ole omiaan olemaan tarkoitettu kaupalliseen käyttöön. Tuomiossa tehdään myös virhe, kun siinä vahvistetaan komission tukema oletama, jonka mukaan kyseisen kuntien tuki-infrastruktuurin välityksellä voitiin "tarjota muita palveluita", jotka erosivat "maanpäällisen verkon digitaalitelevision tukipalvelusta", siitä huolimatta, ettei tällainen väitetty kaupallinen käyttö ole mahdollista aineellisesti eikä oikeudellisesti.

Jos asiaan liittyviä konkreettisia seikkoja olisi valvottu kokonaisvaltaisesti oikeuskäytännössä, johon on vedottu, edellytetyllä tavalla, unionin yleinen tuomioistuin ei olisi päätenyt tällaiseen toteamukseen, koska riidanalaisella Galician toimenpiteellä digitalisoitua infrastruktuuria ei voitu eikä voida sen teknisten ominaisuuksien (pelkkä masto ja koppi), sen varustetason (ainoastaan maanpäällisen verkon digitaalitelevision varusteet) ja oikeudellisen järjestelyn, jolla sitä säännellään (kansallinen sääntö, jossa sallitaan ainoastaan se, että alueelliset viranomaiset tarjoavat maanpäällisen verkon digitaalitelevision signaalin siirtopalvelua ilman rahamääräistä vastiketta), takia käyttää kaupallisesti eikä siten pitää SEUT 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvana toimenpiteenä.

Kolmas valitusperuste: Oikeudellinen virhe, joka perustuu siihen, että tuomioiden perustelemista koskevaa velvollisuutta (Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artikla ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 81 artikla) on jätetty noudattamatta ja SEUT 107 artiklan 1 kohtaa on rikottu, kun valituksenalaisessa tuomiossa on arvioitu virheellisesti tuen valikoivaa luonnetta.

Tässä valitusperusteessa valittajat tuovat esiin sen, että valituksenalaista tuomiota (85 kohta) – siltä osin kuin kyse on valikoivasta luonteesta, joka riidanalaisella toimenpiteellä katsotaan olevan – rasittaa sama perustelujen puutteellisuus ja arviointivirhe kuin riidanalaista päätöstä (113 perustelukappale), koska valituksenalaisessa tuomiossa – ilman, että siinä arvioidaan ensimmäisessä oikeusasteessa esiin tuotuja puutteellisuutta ja virhettä tai vastataan niihin – ainoastaan vahvistetaan – ilman, että siinä ilmaistaan tai hyväksytään selvästi ja yksiselitteisesti komission perustelut – komission kanta tähän kysymykseen ja jätetään siten noudattamatta tuomioiden perustelemista koskevaa velvollisuutta ja sen lisäksi suorittamatta asianmukainen tilanteiden rinnastettavuutta koskeva arviointi, joka on tarpeen, jotta voidaan arvioida, onko tuella valikoiva luonne vai ei. Jos unionin yleinen tuomioistuin ei olisi jättänyt suorittamatta tällaista asianmukaista arviointia, se olisi todennut, että alueella II Galiciassa sijaitsevien kuntien ja muiden "yritysten, jotka käyttävät muuta teknologiaa", – kuten väliintulijan – tilanteet eivät ole lainkaan rinnastettavissa toisiinsa tosiasiallisesti eivätkä oikeudellisesti, koska nämä muut "yritykset" eivät tarjonneet eikä niillä ollut velvollisuutta eikä aikomusta tarjota (kansallisessa lainsäädännössä vahvistetuun edellytyksiin: "ilman rahamääräistä vastiketta") digitaalitelevision signaalin siirtopalvelua asukkaille, jotka asuvat alueella II Galiciassa.

Neljäs valitusperuste: Oikeudellinen virhe, joka koskee SEUT 14 artiklan, SEUT 106 artiklan 2 kohdan, SEUT:in yleistä etua koskevista palveluista tehdyn pöytäkirjan N:o 26 ja oikeuskäytännön, jossa niitä on tulkittu, tulkintaa.

Tämä valitusperuste jakautuu kolmeen osaan, joissa tuodaan esiin se, että SEUT 14 artiklaa, SEUT 106 artiklan 2 kohtaa, SEUT:in pöytäkirjaa N:o 26 ja oikeuskäytäntöä, jossa niitä tulkitaan, on jätetty noudattamatta, koska unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut näitä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevia perussopimuksen määräyksiä tuomiossaan virheellisesti. Ensimmäinen osa perustuu siihen, että tuomiossa on jätetty huomiotta jäsenvaltioille kuuluva harkintavalta, joka koskee yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun määrittämistä, siten, että siinä on sovellettu tähän tapaukseen tulkintaa, jossa tämä harkintavalta on jätetty huomiotta ja tehty merkityksettömäksi. Viralliseen säädökseen, jossa sallittiin riidanalainen viranomaisten toimenpide, sisältyi selvä ja täsmällinen julkisen palvelun tehtävän määrittelmä, ja se täytti kaikki edellytykset, jotka oikeuskäytännössä on asetettu sille, että voidaan katsoa, että kyseessä oli pätevästi tehty yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen määrittelmä. Toisessa osassa tuodaan esiin se, että tuomiossa ei ole arvioitu sitä, onko julkisen palvelun määrittelyssä tehty ilmeinen virhe, eikä ole todettu, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen määrittelmä, jonka kansalliset viranomaiset ovat tehneet, on selvästi virheellinen, siitä huolimatta, että siinä on todettu, että kyse on selvästi toiminnasta, joka voidaan aineellisesti luokitella yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyväksi palveluksi. Kolmannessa osassa vedotaan oikeudellisiin virheisiin, jotka on tehty tuomiossa, kun siinä on tulkittu virheellisesti kansallisia sääntöjä, joiden perusteella unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, ettei ole olemassa selvää ja täsmällistä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua koskevaa määrittelmää tuomiossa Altmark⁽²⁾ tarkoitetulla tavalla.

⁽¹⁾ Valtiontuesta SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)), jota Espanjan kuningaskunta on myöntänyt maanpäällisen verkon digitaalitelevisiolle syrjäisillä ja vähemmän kaupungistuneilla alueilla (Castilla-La Manchan ulkopuolella), 19.6.2013 annettu komission päätös 2014/489/EU (EUVL 2014, L 217, s. 52).

⁽²⁾ EU:C:2003:415.

Valitus, jonka Espanjan kuningaskunta on tehnyt 12.2.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-461/13, Espanja v. komissio, 26.11.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-81/16 P)

(2016/C 118/22)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Rubio González)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- valitus on hyväksyttävä ja unionin yleisen tuomioistuimen 26.11.2015 antama tuomio T-461/13, Espanja v. komissio on kumottava
- valtiontuesta SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)), jota Espanjan kuningaskunta on myöntänyt maanpäällisen verkon digitaalitelevisiolle syrjäisillä ja vähemmän kaupungistuneilla alueilla (Castilla-La Manchan ulkopuolella) 19.6.2013 tehty komission päätös 2014/489/EU⁽¹⁾ on kumottava
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudellinen virhe, joka liittyy yleishyödyllisen taloudellisen palvelun määrittelyä ja soveltamista jäsenvaltioissa koskevaan valvontaan. Altmark-tuomiossa⁽²⁾ vahvistetun ensimmäisen edellytyksen osalta unionin yleinen tuomioistuin on kieltäytynyt varmistamasta, oliko komissio tutkinut kaikki asiassa merkitykselliset seikat arvioidakseen julkisen palvelun määrittelmää. Samoin unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt varmistamatta, oliko komissio tutkinut kaikki asiassa merkitykselliset seikat arvioidakseen Altmark-tuomiossa vahvistetun neljännen edellytyksen noudattamista. Siten unionin yleinen tuomioistuin on loukannut sitä harkintavaltaa, joka jäsenvaltiolla on julkisen palvelunsa järjestämisessä.

Oikeudellinen virhe, joka koskee valtiontuen soveltuvuuden tuomioistuinvalvontaa. Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin on pidättäytynyt valvomasta niiden seikkojen paikkansa pitävyyttä, joihin komissio on perustanut analyysinsä. Siten tuomiossa vähätellään komission käyttämien tietojen luotettavuuden, johdonmukaisuuden ja merkityksellisyden valvontaa. Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ole valvonut komission päätelmien pätevyyttä.

⁽¹⁾ EUVL L 217, s. 52.

⁽²⁾ Tuomio Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2016 – Šumelj ym. v. komissio

(Yhdistetyt asia T-546/13, T-108/14 ja T-109/14) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Kroatian liittyminen unioniin — Kansallisen lainsäädännön, jossa säädetään ulosottomiehen ammatin luomisesta, kumoaminen ennen liittymistä — Henkilöille, jotka on aikaisemmin nimitetty ulosottomiehiksi, aiheutunut vahinko — Se, että komissio ei ole toteuttanut toimenpiteitä, joilla pyrittäisiin takaamaan liittymiseen liittyvien sitoumusten noudattaminen — Sellaisen oikeussäännön riittävän ilmeinen rikkominen, jolla annetaan yksityisille oikeuksia — Liittymisasiakirjan 36 artikla)

(2016/C 118/23)

Oikeudenkäyntikieli: kroaatti

Asianosaiset

Kantajat: Ante Šumelj (Zagreb, Kroatia), Dubravka Bašljan (Zagreb), Đurđica Crnčević (Sv. Ivan Zeline, Kroatia), Miroslav Lovreković (Križevaci, Kroatia) (asia T-546/13), Drago Burazer (Zagreb), Nikolina Nežić (Zagreb), Blaženka Bošnjak (Sv. Ivan Zeline), Bosiljka Grbašić (Križevaci, Kroatia), Tea Tončić (Pula, Kroatia), Milica Bjelić (Dubrovnik, Kroatia), Marijana Kruhobrec (Varaždin, Kroatia) (asia T-108/14), Davor Škugor (Sisak, Kroatia), Ivan Gerometa (Vrsar, Kroatia), Kristina Samardžić (Split, Kroatia), Sandra Cindrić (Karlovac, Kroatia), Sunčica Gložinić (Varaždin), Tomislav Polić (Kaštel Novi, Kroatia) ja Vlatka Pižeta (Varaždin) (asia T-109/14) (edustaja: asianajaja M. Krmek)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Čutuk ja G. Wils, sekä asioissa T-546/13 ja T-108/14 S. Ječmenica)

Oikeudenkäynnin kohde

Vahingonkorvauskanteet, joilla vaaditaan korvausta vahingosta, joka kantajille on väitetysti aiheutunut siitä, että komissio on menetellyt virheellisesti toteuttaessaan Kroatian tasavallan liittymiseen liittyvien sitoumusten noudattamista koskevaa seurantaansa.

Tuomiolauselma

- 1) Kanteet hylätään.
- 2) Ante Šumelj ja muut kantajat, joiden nimet mainitaan liitteessä, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 367, 14.12.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2016 – Mederer v. SMHV – Cadbury Netherlands International Holdings (Gummi Bear-Rings)

(Asia T-210/14) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan yhteisön nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki Gummi Bear-Rings — Aiempi kansallinen kuviomerkki GUMMY — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2016/C 118/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Mederer GmbH (Fürth, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Sachs ja O. Ruhl)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: V. Melgar ja H. Kunz)

Muu osapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Cadbury Netherlands International Holdings BV (Breda, Alankomaat) (edustaja: asianajaja A. Padiá Martínez)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n viidennen valituslautakunnan 16.12.2013 tekemästä päätöksestä (asia R 225/2013-5), joka koskee Cadbury Netherlands International Holdings BV:n ja Mederer GmbH:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Mederer GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 245, 28.7.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2016 – Valittajina Bodson ym. ja muuna osapuolena EIP (Asia T-240/14 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — EIP:n henkilökunta — Palvelussuhteen sopimusperusteisuus — EIP:n palkkaus- ja palkkakehitysjärjestelmän uudistus — Perusteluvollisuus — Vääristyneellä tavalla huomioon ottaminen — Oikeudelliset virheet)

(2016/C 118/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Jean-Pierre Bodson (Luxemburg, Luxemburg), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Ranska), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Ranska), Marie-Christel Heger (Nospelt, Luxemburg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxemburg), Manuel Sutil (Luxemburg), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxemburg) ja Henry von Blumenthal (Bergem, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki (asiamiehet: C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams ja G. Nuvoli, avustajanaan asianajaja P. E. Partsch)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (kolmas jaosto) 12.2.2014 antamasta tuomiosta Bodson ym. v. EIP (F-73/12, Kok. H, EU:F:2014:16) tehty valitus, jossa vaaditaan tämän tuomion kumoamista.

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.

- 2) Jean-Pierre Bodson ja muut valittajat, joiden nimet luetellaan liitteessä, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät velvoitetaan korvaamaan Euroopan investointipankille (EIP) tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 223, 14.7.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2016 – Valittajina Bodson ym. ja muuna osapuolena EIP

(Asia T-241/14 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — EIP:n henkilökunta — Palvelussuhteen sopimusperusteisuus — Palkkaus — EIP:n palkkiojärjestelmän uudistus — Perusteluvelvollisuus — Vääristyneellä tavalla huomioon ottaminen — Oikeudelliset virheet)

(2016/C 118/26)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Jean-Pierre Bodson (Luxemburg, Luxemburg), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Ranska), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Ranska), Marie-Christel Heger (Nospelt, Luxemburg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxemburg), Manuel Sutil (Luxemburg), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxemburg) ja Henry von Blumenthal (Bergem, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki (asiamiehet: C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams ja G. Nuvoli, avustajanaan asianajaja P. E. Partsch)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (kolmas jaosto) 12.2.2014 antamasta tuomiosta Bodson ym. v. EIP (F-83/12, Kok. H, EU:F:2014:15) tehty valitus, jossa vaaditaan tämän tuomion kumoamista.

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) Jean-Pierre Bodson ja muut valittajat, joiden nimet luetellaan liitteessä, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät velvoitetaan korvaamaan Euroopan investointipankille (EIP) tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 223, 14.7.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.2.2016 – FCC Aqualia v. SMHV – Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY)

(Asia T-402/14) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin AQUALOGY rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aiempi yhteisön sanamerkki AQUALIA ja aiempi kansallinen kuviomerkki aqualia — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta)

(2016/C 118/27)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: FCC Aqualia SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, N. González Alberto Rodríguez ja C. Sueiras Villalobos)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: V. Melgar ja J. Crespo Carrillo)

Muu osapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Sociedad General de Aguas de Barcelona SA (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Grau Mora, C. Viola Zendreras ja A. Torrente Tomás)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 13.3.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 1209/2013-1), joka koskee Sociedad General de Aguas de Barcelona SA:n ja FCC Aqualia SA:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) FCC Aqualia SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 261, 11.8.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.2.2016 – Coca-Cola v. SMHV (Urteettoman kurvikkaan pullon muoto)

(Asia T-411/14) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus kolmiulotteisen merkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Kurvikkaan pullon, jossa ei ole uurteita, muoto — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Käytön perusteella syntyneen erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta)

(2016/C 118/28)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: The Coca-Cola Company (Atlanta, Georgia, Yhdysvallat) (edustajat: solicitor D. Stone, solicitor A. Dykes ja barrister S. Malynicz)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: P. Geroulakos ja A. Folliard-Monguiral)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 27.3.2014 (asia R 540/2013-2) tekemästä päätöksestä, joka koskee kurvikkaan pullon muodosta koostuvan kolmiulotteisen merkin rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) The Coca-Cola Company veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 282, 25.8.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2016 – Vidmar ym. v. komissio(Asia T-507/14) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Kroatian liittyminen unioniin — Kansallisen lainsäädännön, jossa säädetään ulosottomiehen ammatin luomisesta, kumoaminen ennen liittymistä — Henkilöille, jotka on aikaisemmin nimitetty ulosottomiehiksi, aiheutunut vahinko — Se, että komissio ei ole toteuttanut toimenpiteitä, joilla pyrittäisiin takaamaan liittymiseen liittyvien sitoumusten noudattaminen — Sellaisen oikeussäännön riittävän ilmeinen rikkominen, jolla annetaan yksityisille oikeuksia — Liittymisasiakirjan 36 artikla)

(2016/C 118/29)

Oikeudenkäyntikieli: kroaatti

Asianosaiset

Kantajat: Vedran Vidmar (Zagreb, Kroatia) ja 21 muuta kantajaa, joiden nimet luetellaan tuomion liitteessä (edustaja: asianajaja D. Graf), sekä Darko Graf (Zagreb) (edustajat: aluksi asianajaja D Graf, sitten asianajaja L. Duvnjak)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Ječmenica ja G. Wils)

Oikeudenkäynnin kohde

Vahingonkorvauskanne, jolla vaaditaan korvausta vahingosta, joka kantajille on väitetysti aiheutunut siitä, että komissio on menetellyt virheellisesti toteuttaessaan Kroatian tasavallan liittymiseen liittyvien sitoumusten noudattamista koskevaa seurantaansa.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Vedran Vidmar, Darko Graf ja muut kantajat, joiden nimet luetellaan liitteessä, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 303, 8.9.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2016 – provima Warenhandels v. SMHV – Renfro (HOT SOX)(Asia T-543/14) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Euroopan yhteisön nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki HOT SOX — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuuden puuttuminen — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)

(2016/C 118/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: provima Warenhandels GmbH (Bielefeld, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Prange ja J.P. Croll)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: M. Rajh)

Muu osapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Renfro Corp. (Mount Airy, Amerikan yhdysvallat) (edustajat: asianajajat C. Schenk, M. Best, U. Pflegar ja S. Schäffner)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 13.5.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 1859/2013-2), joka koskee provima Warenhandels GmbH:n ja Renfro Corp:n välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) provima Warenhandels GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 339, 29.9.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.2.2016 – Musso v. parlamentti

(Yhdistetyt asiat T-589/14 ja T-772/14) ⁽¹⁾

(Parlamentin jäsenille maksettavat etuudet — Vanhuuseläke — Ranskalaisten jäsenten velvollisuus vedota eläkeoikeuksiinsa kansallisissa eläkejärjestelmissä — Päällekkäisyyden kieltävä sääntö — Jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeet — Valitusmenettelyssä tehty päätös — Veloituslasku — Päätös eläkkeen maksamisen keskeyttämisestä — Kontradiktorinen periaate — Kohtuullinen käsittelyaika — Perusteluvelvollisuus)

(2016/C 118/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: François Musso (Ajaccio, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Gross ja L. Stachnik)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: G. Corstens ja S. Seyr)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä kumoamisvaatimus parlamentin puhemiesistön 26.6.2014 tekemästä päätöksestä, jolla pysytettiin parlamentin pääsihteerin 17.10.2011 tekemä päätös, jolla vahvistettiin eläkeoikeuksien kuukausittainen määrä kahden ranskalaisen eläkekassan maksamat rahamäärät huomioon ottaen ja päätettiin 127 065,19 euron takaisinperinnästä, ja toisaalta kumoamisvaatimus parlamentin 22.9.2014 tekemästä päätöksestä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanteet hylätään.

- 2) François Musso vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 351, 6.10.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.2.2016 – Puma v. SMHV – Sinda Poland (eläinhahmo)

(Asia T-692/14) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus eläintä esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aiemmat kansainväliset puumaa esittävät kuviomerkit — Suhteellinen hylkäysperuste — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2016/C 118/32)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puma SE (Herzogenaurach, Saksa) (edustaja: asianajaja P. González Bueno Catalán de Ocón)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: D. Walicka)

Muu osapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Sinda Poland Corporation sp. z o.o. (Varsova, Puola) (edustajat: asianajajat M. Siciarek, J. Rasiewicz ja J. Mrozowski)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n viidennen valituslautakunnan 14.7.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 2214/2013-5), joka koskee Puma SE:n ja Sinda Poland Corporation sp. z o.o:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) viidennen valituslautakunnan 14.7.2014 tekemä päätös (asia R 2214/2013-5) kumotaan.
- 2) SMHV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan puolet Puma SE:n oikeudenkäyntikuluista, mukaan lukien puolet Pumalle asian käsittelystä SMHV:n valituslautakunnassa aiheutuneista kuluista.
- 3) Sinda Poland Corporation sp. z o.o. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan puolet Puman oikeudenkäyntikuluista, mukaan lukien puolet Pumalle asian käsittelystä SMHV:n valituslautakunnassa aiheutuneista kuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 409, 17.11.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 23.2.2016 – Consolidated Artists v. SMHV – Body Cosmetics International (MANGO)

(Asia T-761/14) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön kuviomerkki MANGO — Ehdoton hylkäysperuste — Käytön perusteella syntyneen erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 2 kohta)

(2016/C 118/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Consolidated Artists BV (Amstelveen, Alankomaat) (edustaja: asianajaja B. Corne)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: S. Pétrequin ja A. Folliard-Monguiral)

Muu osapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Body Cosmetics International GmbH (Willich, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Müller-Mergenthaler)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 8.9.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 2337/2013-4), joka koskee Body Cosmetics International GmbH:n ja Consolidated Artists BV:n välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Consolidated Artists BV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 7, 12.1.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.2.2016 – Tayto Group v. SMHV – MIP Metro (REAL HAND COOKED)

(Asia T-816/14) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin REAL HAND COOKED rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen kuviomerkki real QUALITY — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Harkintavallan väärinkäyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 64, 75, 76 ja 83 artikla)

(2016/C 118/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Tayto Group Ltd (Corby, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat R. Kunze ja G. Würtenberger)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Muu osapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat J.-C. Plate ja R. Kaase)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 6.10.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 842/2013-4), joka koskee MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG:n ja Tayto Group Ltd:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Tayto Group Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 56, 16.2.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.2.2016 – Ezz ym. v. neuvosto

(Asia T-279/13) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Egyptin tilanteen johdosta asetetut rajoittavat toimenpiteet — Valtion varojen väärinkäytöstä vastuussa oleviin henkilöihin ja heitä lähellä oleviin henkilöihin, yhteisöihin tai elimiin kohdistetut toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Kantajien merkitseminen kohteena olevien henkilöiden luetteloon — Oikeudellinen perusta — Luetteloon merkitsemisen perusteiden noudattamatta jättäminen — Oikeudellinen virhe — Tosiseikkoja koskeva virhe — Omaisuuden suoja — Kunnianloukkaus — Puolustautumisoikeudet — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Perusteluvollisuus — Vaatimusten ja perusteiden tarkistaminen — Vireällölovaikutus — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton)

(2016/C 118/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egypti), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Kairo, Egypti), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Giza) ja Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat (Giza) (edustajat: solicitor J. Binns, J. Lewis, QC, barrister B. Kennelly, barrister J. Pobjoy sekä asianajajat S. Rowe ja J. F. Bellis)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: I. Gurov ja M. Bishop)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamisvaatimus yhtäältä Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 21.3.2011 annetusta neuvoston päätöksestä 2011/172/YUTP (EUVL L 76, s. 63), sellaisena kuin se on muutettuna 21.3.2013 annetulla neuvoston päätöksellä 2013/144/YUTP (EUVL L 82, s. 54), ja toisaalta Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 21.3.2011 annetusta neuvoston asetuksesta (EU) N:o 270/2011 (EUVL L 76, s. 4), ”jonka soveltamista on jatkettu kantajille 22.3.2013 päivätyllä kirjeellä tiedoksi annetulla neuvoston päätöksellä”, siltä osin kuin kyseisiä toimia sovelletaan kantajiin.

Määräysosa

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin ja Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 207, 20.7.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.2.2016 – DEI v. komissio

(Asia T-639/14) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Kantelut — Hylkäämispäätökset — Komission alustava arviointi — Lopullinen päätös — Riidanalaisen toimen kumoaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2016/C 118/36)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Ateena, Kreikka) (edustajat: asianajajat E. Bourtzalas, D. Waelbroeck, A. Oikonomou, C. Synodinos ja E. Salaka)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bouchagiar ja É. Gippini Fournier)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota komission 12.6.2014 päivätty kirje COMP/E3/ON/AB/ark *2014/61460, jolla komissio hylkäsi kantajan tekemät valtiontukia koskevat kantelut.

Määräysosa

- 1) *Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.*
- 2) *Lausunnon antaminen Alouminion tis Ellados AE:n väliintulohakemuksesta raukeaa.*
- 3) *Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 395, 10.11.2014.

Kanne 26.1.2016 – Liettua v. komissio

(Asia T-34/16)

(2016/C 118/37)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Asianosaiset

Kantaja: Liettuan tasavalta (asiamiehet: D. Kriaučiūno, R. Krasuckaitės ja T. Orlicko)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- Kumooa Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle (tiedoksiannettu numerolla C(2015) 7716) 13.11.2015 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/2098 siltä osin kuin siinä vahvistetaan Liettuaa koskeva 1 113 589,65 euron suuruinen rahoituksellinen korjaus
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1. Ensimmäinen kanneperuste** perustuu siihen, että yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 1306/2013 52 artiklan 2 kohtaa, sovellettuna yhdessä suhteellisuusperiaatteen kanssa, on rikottu niiltä osin kuin, päättäessään soveltaa viiden prosentin kiinteämääräistä korjausta, komissio
 - ei ottanut huomioon sitä tosiseikkaa, että Euroopan unionille aiheutunut nimenomainen ja täsmällinen vahinko perustui komission havaitsemiin ensimmäiseen ja neljanteen rikkomukseen, ja siksi komission olisi pitänyt toteuttaa vain yksi kertaluontoinen korjaus, eikä sen olisi pitänyt enää ottaa huomioon kyseisten rikkomusten kanssa yhteydessä olevia muita rikkomuksia kun se koetti varmistaa, aiheutuiko rahastolle merkittävä tappioriski
 - eriytti perusteettomasti suoraan toisiinsa liittyvät liittyvät rikkomukset ja täten väitetyksi keinotekoisesti aiheutti merkittävän tappioriskin rahastolle
 - määritteli ja otti huomioon virheellisesti, sinä aikana kun muita sen havaitsemia rikkomuksia arvioitiin, poikkeaman laajuuden, rikkomusten luonteen ja Euroopan unionille aiheutuneen taloudellisen vahingon
 - sovelsi väärin viiden prosentin kiinteämääräistä korjausta vuodelle 2011, koska kun otetaan huomioon komission havaitsemien rikkomusten luonne ja muut olosuhteet, rahastolle aiheutuva tappioriski ei ollut merkittävä
 - sovelsi väärin viiden prosentin kiinteämääräistä korjausta vuodelle 2012, koska sen soveltaminen on sallittua ainoastaan tapauksissa, joissa rahastolle aiheutuva tappioriski on merkittävä, vaikka Liettuan tasavallan suorittamat tarkastukset ja saatavilla oleva informaatio osoittivat, että poikkeamien lukumäärä, laajuus ja luonne vuonna 2012 ja rahastolle aiheutuva tappioriski ovat merkittävästi vähäisempiä kuin osoitetut poikkeamat vuonna 2011, ja siksi ainoastaan vähäinen taloudellinen riski saattoi koitua rahastolle.
- 2. Toinen kanneperuste** perustuu siihen, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta 30.11.2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1122/2009 41 artiklaa on rikottu siltä osin kuin komissio ei katsonut, että lammas- ja nautakarjaa koskevat, paikanpäällä tehtävät tarkastukset voidaan suorittaa eri ajankohtina, mistä seuraa, ettei kyseessä oleva rikkomus ole niin merkittävä kuin komissio väittää.

3. **Kolmas kanneperuste** perustuu siihen, että rikkoessaan SEUT 296 artiklan mukaista perusteluvollisuuttaan siltä osin kuin se päätti soveltaa viiden prosentin kiinteämääräistä korjausta, komissio
- ei tarjonnut kunnollisia perusteluja ja perustellut havaintoaan rikkomuksesta tai rikkomusten luonteesta ja näistä aiheutuvasta riskistä rahastolle
 - ei tarjonnut perusteluja sille, miksi vuosina 2011 ja 2012 osoitettuja poikkeamia, joiden vuoksi viiden prosentin kiinteämääräistä korjausta sovellettiin, arvioitiin yhdessä, vaikka niiden lukumäärä ja luonne poikkesivat toisistaan merkittävästi joka vuonna, ja joka tapauksessa, ei tarjonnut vakuuttavia perusteluja sille, miksi poikkeamille vuonna 2011 ja 2012 täytyy kohdistaa yhdenmukainen viiden prosentin kiinteämääräinen korjaus.

Kanne 28.1.2016 – EEB v. komissio

(Asia T-38/16)

(2016/C 118/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: European Environmental Bureau (EEB) (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja B. Kloostra)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 19.11.2015 tehdyn komission päätöksen, jonka viite on Ares(2015)5212500, jossa vahvistetaan sen 14.9.2015 tekemä päätös, jonka viite on Ares(2015)3790389 ja jossa komissio teki täydentävän päätöksen EEB:n 3.2.2015 esittämään tietojensaantipyynnöön
- velvoittamaan komission vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että alkuperäisen hakemuksen kohteen määrittämisessä tapahtui ilmeinen virhe ja näin ollen, että komissio laiminlöi velvollisuuttaan tarkastella kyseinen hakemus perusteellisesti ja rikkoi asetuksen N:o 1049/2001 6 artiklan 2 kohtaa ja 7 ja 8 artiklaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden laiminlyöntiin.

Kanne 28.1.2016 – Cyprus Turkish Chamber of Industry ym. v. komissio

(Asia T-41/16)

(2016/C 118/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Cyprus Turkish Chamber of Industry (Nikosia, Kypros), Animal Breeders Association (Nikosia), Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd. (Nikosia), Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association (Nikosia) ja Fatma Garanti (Güzelyurt, Kypros) (edustajat: solicitor B. O'Connor sekä asianajajat S. Gubel ja E. Bertolotto)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.11.2015 annetun komission päätöksen Ares(2015)5171539 ja 15.1.2016 annetun komission päätöksen Ares(2016)220922 "ΧΑΛΛΟΥΜΙ" (HALLOUMI) / "HELLIM" (ΠΟΠ) (CY-PDO-0005-01243) -nimeä koskevaan rekisteröintihakemukseen liittyvien vastaväitemenettelyjen osalta
- toteamaan lainvastaisiksi asetuksen (EU) N:o 1151/2012 49, 50, 51 ja 51 artiklan sekä toteamaan, ettei kyseisiä säännöksiä voida soveltaa esillä olevaan asiaan siltä osin kuin niissä ei säädetä järjestelmästä, jolla varmistetaan kantajien perusoikeuksien noudattaminen
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan riidanalaiset komission päätökset ovat lainvastaisia siltä osin kuin niissä jätetään kantajat sen menettelyn ulkopuolelle, joka koskee Halloumi/Hellim-nimen rekisteröimistä suojatuksi alkuperänimitykseksi Euroopan unionissa.
2. Toisen kanneperusteen mukaan riidanalaiset komission päätökset ovat lainvastaisia siltä osin kuin niillä loukataan yhdenvertaisen kohtelun ja syrjäntäkiellon periaatteita.
3. Kolmannen kanneperusteen mukaan asetuksen (EU) N:o 1151/2012⁽¹⁾ 49, 50, 51 ja 52 artikla ovat lainvastaisia eikä niitä voida soveltaa siltä osin kuin niissä ei säädetä järjestelmästä, jolla varmistetaan kantajien perusoikeuksien noudattaminen.

⁽¹⁾ Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21.11.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012 (EUVL L 343, s. 1).

Kanne 8.2.2016 – Chanel v. EUIPO – Li Jing Zhou ja Golden Rose 999 (koristeen kuva)

(Asia T-57/16)

(2016/C 118/40)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Chanel SAS (Neuilly-sur-Seine, Ranska) (edustaja: asianajaja C. Sueiras Villalobos)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muut osapuolet valituslautakunnassa: Li Jing Zhou (Fuenlabrada, Espanja) ja Golden Rose 999 Srl (Rooma, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisömalli, koristeen kuva – Yhteisömalli nro 1 689 027-0001

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 18.11.2015 asiassa R 2346/2014-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- julistaa riidanalaisen mallin mitättömäksi
- velvoittaa EUIPO:n sekä kaikki tämän asian mahdolliset riidanalaista päätöstä tukevat väliintulijat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 6/2002 5 ja 6 artiklaa on rikottu.

Kanne 15.2.2016 – Puma v. EUIPO – Doosan Infracore (PUMA)

(Asia T-62/16)

(2016/C 118/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Puma SE (Herzogenaurach, Saksa) (edustaja: asianajaja P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Doosan Infracore Co. Ltd (Incheon, Etelä-Korea)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”PUMA” – EU-tavaramerkkiä koskeva rekisteröintihakemus nro 11 376 209

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 4.12.2015 asiassa R 1052/2015-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja Doosan Infracore Co. Ltd:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu.
-

Valitus, jonka Carlo De Nicola on tehnyt 17.2.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-82/12, De Nicola v. EIP, 18.12.2015 antamasta tuomiosta

(Asia T-71/16 P)

(2016/C 118/42)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja G. Ferabecoli)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- hyväksymään valituksen ja muuttamaan valituksen kohteena olevaa tuomiota osittain siten, että se kumoaa tuomiolauselman 2 ja 3 kohdan sekä tuomion 68–75 kohdan
- tämän seurauksena velvoittamaan EIP:n korvaamaan De Nicolalle aiheutuneen vahingon siten kuin virkamiestuomioistuimessa vaadittiin tai toissijaisesti palauttamaan asian virkamiestuomioistuimen jollekin toiselle jaostolle, jotta se ratkaisee kumotut kohdat uudelleen
- velvoittamaan EIP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävä valitus koskee virkamiestuomioistuimen (yhden tuomarin kokoonpano) asiassa F-82/12, De Nicola v. Euroopan investointipankki, 18.12.2015 antamaa tuomiota.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset kuin asiassa T-55/16 P, De Nicola v. Euroopan investointipankki.

Valittaja vetoaa erityisesti siihen, että asiassa F-82/12 ja asiassa F-55/08 annettuihin tuomioihin liittyvät vahingonkorvausvaatimukset on virheellisesti rinnastettu toisiinsa, ja on virheellisesti katsottu, että tietyistä vahingonkorvausvaatimuksista on jo annettu lainvoimainen ratkaisu.

Kanne 15.2.2016 – BBY Solutions v. EUIPO – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)

(Asia T-72/16)

(2016/C 118/43)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: BBY Solutions, Inc. (Minneapolis, Minnesota, Yhdysvallat) (edustaja: solicitor A. Poulter)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (tavaramerkit ja mallit) (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Worldwide Sales Corporation España, SL (Sant Vicenç dels Horts, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Kyseessä olevan tavaramerkin haltija: Kantaja

Kyseessä oleva tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "BEST BUY mobile" – Yhteisön tavaramerkki nro 7 213 424

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 1.12.2015 asiassa R 53/2015-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- kumoaa väiteosaston 6.11.2014 tekemän päätöksen väitteestä nro B 1485137
- hyväksyy EU-tavaramerkkihakemuksen nro 007213424
- velvoittaa EUIPO:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- valituslautakunta rikkoi asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, kun se arvioi virheellisesti tavaramerkkien määrääviä ja erottamiskykyisiä osia
- valituslautakunta rikkoi asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, kun se arvioi virheellisesti tavaramerkkien luomaa kokonaisvaikutelmaa
- valituslautakunta rikkoi asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, kun se arvioi virheellisesti tavaramerkkien kattamia palveluja ja
- valituslautakunta rikkoi asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, kun se totesi virheellisesti, että väitteentekijän aikaisemman tavaramerkin ja hakijan tavaramerkin välillä oli sekaannusvaara.

Valitus, jonka Carlo De Nicola on tehnyt 18.2.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-37/12, De Nicola v. EIP, 18.12.2015 antamasta tuomiosta

(Asia T-73/16 P)

(2016/C 118/44)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja G. Ferabecoli)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- hyväksyy valituksen ja muuttaa osittain valituksen kohteena oleva tuomiota, kumoaa tuomiolauselman 2 kohdan ja tuomion 59–61, 63–69 ja 71 kohdan

- toteaa tämän johdosta, että De Nicola on joutunut Euroopan investointipankissa kiusaamisen kohteeksi ja velvoittaa Euroopan investointipankin korvaamaan hänelle aiheutuneet vahingot, tai toissijaisesti palauttaa asian virkamiestuomioistuimen jonkin toisen osaston ja toisen kokoonpanon käsiteltäväksi uuden ratkaisun saamiseksi kumottuihin kohtiin; vaadittu lääkärintarkastus on ensin pantava toimeen.
- velvoittaa Euroopan investointipankin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen kohteena on virkamiestuomioistuimen (yhden tuomarin kokoonpano) asiassa F-37/12, De Nicola v. Euroopan investointipankki, 18.12.2015 antama tuomio.

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa samoihin valitusperusteisiin kuin asiassa T-70/16 P, De Nicola v. Euroopan investointipankki.

Valitus, jonka Carlo de Nicola on tehnyt 18.2.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-128/11, De Nicola v. EIP, 18.12.2015 antamasta määräyksestä

(Asia T-75/16 P)

(2016/C 118/45)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Carlo de Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja G. Ferabecoli)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- hyväksymään valituksen ja muotoilemaan valituksenalaisen määräyksen kokonaisuudessaan uudestaan kumoamalla määräysosan 1 ja 2 kohdan sekä määräyksen kohdat 1, 7–25, 51, 52, 63–76, 80, 87, 88, 97, 98 ja 101–115
- vastaavasti kumoamaan riidanalaisen toimen ja velvoittamaan Euroopan investointipankin korvaamaan De Nicolalle aiheutuneen vahingon alkuperäisten kannevaatimusten mukaisesti tai vaihtoehtoisesti palauttamaan asian virkamiestuomioistuimen muuhun jaostoon, jotta eri ratkaisukokoonpano antaa kumotuista kohdista uuden ratkaisun
- velvoittamaan Euroopan investointipankin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus koskee virkamiestuomioistuimen (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2012 antamaa tuomiota De Nicola v. Euroopan investointipankki (F-128/11).

Valitusperusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin tuomiossa T-55/16 P, De Nicola v. Euroopan investointipankki esitetyt perusteet ja perustelut.

Valittaja korostaa erityisesti sitä, että valitusperusteet, joilla vaaditaan 4.7. ja 12.8.2011 päivätyjen viestien kumoamista ja 6.9.2011 tehdyn päätöksen, jolla hylättiin sovittelumenettelyn aloittamista koskeva pyyntö, on otettava tutkittavaksi.

Kanne 17.2.2016 – Ikos v. EUIPO (AEGYPTISCHE ERDE)

(Asia T-76/16)

(2016/C 118/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Ikos GmbH (Lörrach, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Masberg)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: unionin tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki AEGYPTISCHE ERDE – hakemus nro 14 027 239

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 7.12.2015 asiassa R 1257/2015-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja rekisteröi hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen.

Kanne 16.2.2016 – Sartour v. parlamentti

(Asia T-78/16)

(2016/C 118/47)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Sartour SPRL (Beveren, Belgia) (edustaja: asianajaja M. Cherchi)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- tutkii kanteen ja toteaa sen perustelluksi, ja tämän johdosta
- kumoaa 18.12.2015 päivättyyn kirjeeseen sisältyvän Euroopan parlamentin päätöksen, jolla kantajalle ilmoitettiin siitä, että sen tarjous Euroopan parlamentin Brysselissä sijaitseviin toimitiloihin, Altiero Spinelliin tarkoitettuja Välimeren ruoka -palveluja koskevan tarjouskilpailuun 06B40/2015/M073 tekemä tarjous oli hylätty
- kumoaa Euroopan parlamentin päätöksen (jonka tekopäivä ei ole tiedossa) sopimuksen tekemisestä Välimeren ruoka -palveluista Altiero Spinellissä
- velvoittaa joka tapauksessa vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan periaatetta, jota sovelletaan laadullisiin valintaperusteisiin tarjoajien liikevaihtoon perustuvien vähimmäishintojen osalta, ei ole noudatettu.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan unionin toimielinten päätöksiä koskevaa perusteluvollisuutta ei ole noudatettu.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja julkisten hankintojen kilpailuttamisperiaatetta on loukattu, asiassa on tehty ilmeinen arviointivirhe, eikä tarjoajien yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja tarjoajien välisen vapaan kilpailun periaatetta ole noudatettu.

Kanne 19.2.2016 – Vereniging Gelijkberechtigting Grondbezitters ym. v. komissio

(Asia T-79/16)

(2016/C 118/48)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantajat: Vereniging Gelijkberechtigting Grondbezitters (Hoenderloo, Alankomaat) ja 21 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat H. Viaene, D. Gillet ja T. Ruys)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kumoamiskanne voidaan ottaa tutkittavaksi
- kumoamaan 2.9.2015 tehdyn komission päätöksen, joka koskee sääntöjenvastaiseksi väitettyä valtiontukea, joka liittyy luontoalueiden hankintaa varten myönnettävään tukeen tai käyttöön antamiseen vastikkeetta (tukitoimenpide SA.27301 (2015/NN) – Alankomaat), ja Vereniging Gelijkberechtigting Grondbezitters -nimisen yhdistyksen valituksen implisiittisen hylkäämisen

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 108 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen menettelyä koskevien oikeuksien loukkaamiseen. Kantajien mukaan komissio ei voinut alustavan tutkimisen päättyessä todeta riittävällä varmuudella tukitoimenpiteen olevan yhteensopiva, seuraavien seikkojen vuoksi:

- alustavan vaiheen poikkeuksellisen pitkä kesto
- osapuolten välinen runsas kirjeenvaihto alustavan tutkimisvaiheen kuluessa
- päätöksessä hyväksytty tukitoimenpide korvattiin alustavassa tutkimisvaiheessa toisella tukitoimenpiteellä
- komission hyväksymän uuden tukitoimenpiteen sisältö

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu taannehtivuuskiellon ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamiseen

Komissio on loukannut taannehtivuuskiellon ja oikeusvarmuuden periaatteita soveltaessaan julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevia Euroopan unionin puitteita,⁽¹⁾ jotka tulivat voimaan 31.1.2012, tukijärjestelmään, jota ei ollut sovellettu vuoden 2011 jälkeen ja joka oli jo korvattu uudella, komission hyväksymällä järjestelmällä.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen ja perustelujen puuttumiseen unionin puitteita sovellettaessa

- Komissio on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä soveltaessaan edellytystä, jonka mukaan on oltava velvoite yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoamiseen, erityisesti tällaisen palvelun tarjoamista koskevan veloitteen keston osalta. Lisäksi se on tehnyt ilmeisiä virheitä tutkiessaan korvauksen määrää, ja se on jättänyt huomiotta erillistä kirjanpitoa koskevan velvollisuuden.
- Arvioidessaan, täyttyikö edellytys, jonka mukaan on oltava velvoite yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoamiseen, komissio ei ole tutkinut riittävästi, onko alueiden siirtäminen vastikkeetta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoamista koskeva velvoite. Komissio ei ole myöskään tutkinut takeita, joilla on tarkoitus välttyä liiallisilta korvauksilta siirrettäessä alueita vastikkeetta.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu SEUT 106 artiklan 2 kohdan rikkomiseen

- Vastikkeettomat siirrot ja tuki alueiden hankintaa varten ovat ilmeisen tarpeettomia eivätkä ne ole asianmukainen keino luonnonsuojelua koskevan tavoitteen saavuttamiseksi.
- Se, että tukitoimenpide voitiin myöntää vain 13 alueidenhoitojärjestölle, ei ole missään tapauksessa tarpeen eikä perusteltua luonnonsuojelua koskevan julkisen palveluveloitteen mahdollistamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen 20.12.2011 annettu komission päätös (EUVL L 7, s. 3) ja komission tiedonanto – Julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevat Euroopan unionin puitteet (2011) (EUVL 2012, C 8, s. 15).

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuumioistuimen määräys 24.2.2016 – Labiri v. ETSK

(Asia F-33/15) ⁽¹⁾

(2016/C 118/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Virkamiestuumioistuimen määräyksellä (yhden tuomarin kokoonpano) asia on poistettu virkamiestuumioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 178, 1.6.2015, s. 25.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI